Seinäjoella, maanantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Hyvää uuttavuotta Lakeuden Sanan tilaajille

LAKEUDEN SANA

Hyvää uuttavuotta Lakeuden Sanan ilmottajille

Numero 1

Kansanliikkeen äänenkannattaja

2. I. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

I. K. L:n

paikallisosasto perustettu Kälvialle.

Joulukuun 27 p:nä oli kälviäläisiä asianharrastajia kokoontunut keskustelemaan isänmaallisen kansanliikkeen (I.K.L.) paikallisosaston tarpeellisuudesta paikkakunnalla. Keskustelun tuloksena oli, että se katsottiin tarpeelliseksi perustaa, ja liittyi siihen heti "paikanpäällä" useita kymmeniä jäseniä.

Vastaperustettu paikallisosasto piti heti kokouksen ja valitsi 5-miehisen johtokunnan itselleen sekä eri virkailijat. Samoin valittiin myöskin edustajat Kannuksen piirikokoukseen tammikuun 8 p:nä.

Piirijohto ja piiritoimikunta Satakunnassa valittu.

Viime viikolla pidettiin Porissa isänmaallisen kansanliikkeen Satakunnan piirin perustava kokous. Kun professori Bruno Sundström oli tehnyt selkoa isänmaallisen kansanliikkeen sisäisestä järjestelystä ja pääjohdon vastaisista suunnitelmista, ryhdyttiin asiasta keskustelemaan ja päätettiin yksimielisesti perustaa Satakunnan piiri, johon tulevat kuulumaan samat kunnat kuin entiseen Lapuan Liikkeen Satakunnan piiriinkin. Piirin asioita hoitavat piirijohto ja piiritoimikunta, joiden alaisina taas toimivat paikallisosastot ja kaikkiin pitäjiin valittavat luottamushenkilöt. Piirijohdon vakinaisiksi jäseniksi valittiin maanviljelijät Yrjö Kares ja Toivo Pohjola, kirkkoherra V. Varpio Raumalta, varatuomari Uuno Salmi Porista ja opettaja P. Arvola Huittisista sekä varajäseniksi maisteri I. Hall Noormarkusta ynnä insinööri Matti Ikonen ja toimittaja J. A. Savola Porista. Isänmaalliseen kansanliikkeeseen lukeutuville ruotsalaisille varattiin myös tilaisuus valita edustajansa piirijohtoon.

Puhetilaisuuksia

Isänmaallisen Kansanliikkeen esitelmätilaisuus ja Keski-Pohjanmaan piirin perustava kokous pidetään sunnuntaina tammikuun 8 p:nä Kannuksen Palokunnan talossa. Piirikokous aletaan klo 12 päivällä. Klo 13 on Palokunnan talossa esitelmäkokous. Kokouksen ohjelmassa on m. m. torvisoittoa, avauspuhe, puheita ja lopettajaissanat. Juhlapuhujina ovat maanvilj. V. Kosola ja asessori K. R. Kares. Tarvittaessa jatketaan piirikokousta vielä tämän jälkeen.

Kansanliikkeen kannattajia Keski-Pohjanmaalla pyydetään huolehtimaan, että eri pitäjistä saapuu edustajia kokoukseen. Pääsylippuja, à 2 mk., esitelmätilaisuuteen on etukäteen saatavissa Palokunnan talon ravintolasta.

*

Keuruun Kansallisseura toimeenpanee esitelmätilaisuuden Kansallispirtissä loppiaisena, tammikuun 6 p:nä alkaen klo 13 (1 i.p.). Puhujaksi saapuu pastori Reino Ala-Kulju. Tilaisuudessa on muutakin ohjelmaa. Pääsy vapaa.

— **Suomen Tietotoimisto** ei eilen toiminut ollenkaan, koska pääkaupungin aamulehdet eivät tänään ilmesty. Senvuoksi meilläkään ei ole tässä numerossa STT:n uutisia.

Tervehdys
ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN KANNATTAJILLE!

Vuosi, joka on loppuun kulunut, on ollut ankaraa koettelemusten aikaa niille kaikille, jotka ovat joukkoomme lukeutuneet. Meidän on ollut kestettävä vastustajiemme häväisyn ja solvausten ryöppy, meillä on ollut vastassamme valtiovalta poikkeuslakeineen. Kansanliikkeen jokaiselta kannattajalta on kysytty rohkeutta seistä kannallaan, on vaadittu horjumatonta uskoa siihen, että meidän asiamme on sittenkin kerran voittava. Tällä hetkellä meillä on ilo todeta, että onnettomuudet eivät ole uskoamme horjuttaneet ja isänmaallista mieltä murtaneet, vaan sitä kirkastaneet. Tästä puhuu omaa kieltään kansanliikkeen voimakas nousu, joka nyt on kaikkialla kautta maan todettavissa. Jatkukoon tämä kohta alkaneena vuonna entistäkin valtavampana! Kasvattakoon epäitsekäs isänmaallinen mieli uusia voimia työhön Isänmaallisen Kansanliikkeen korkeiden päämäärien toteuttamiseksi!

Isänmaallisen Kansanliikkeen johto

Pääministerin UUDENVUODENTERVEHDYS

Helsingin Sanomat kertoi eilen: "Valtiovallan taholta olemme saaneet julkaistavaksemme pääministeri, prof. T. M. Kivimäen maalle ja kansalle osoitetun uudenvuodentoivotuksen:

— Toivoisin alkavana vuonna niiden merkkien vahvistuvan, joista on voitu päätellä, että maamme taloudellisessa elämässä jo olisi käänne parempaan päin tapahtumassa. Tuotantotoiminnan tervehdyttämisen ensimmäinen ehto on kuitenkin sisäisten olojemme vakauttaminen ja lainkunnioituksen syventäminen. Nämä taas riippuvat kansalaisista. Siksi toivon, että kansalaistemme välisissä suhteissa syntyisi enemmän asiallisuutta ja että toisinajattelevien vakaumuksille annettaisiin suurempi arvo ja että heidän vaikuttimiensa vilpittömyys tunnustettaisiin laajemmassa määrin kuin mitä kuluneena vuonna on tapahtunut.

Tällä tavoin valtiotoimien ohessa lujitettaisiin sitä perustaa, jonka varassa kansakunnan elämä taloudellisesti vaikeinakin aikoina voi menestyksellisesti jatkua.

Toisin sanoen: toivon maalle ja kansalle rauhallista uuttavuotta, — tämän toivomuksen sananmukaisessa mielessä".

Ylläolevan johdosta muutamia sana.

Pääministerin uudenvuodentervehdyksessä viitataan sovinnollisuuteen, ja mikäpäs sen parempaa olisikaan kuin että esim. "toisinajattelevien vakaumuksille annettaisiin suurempi arvo kuin mitä kuluneena vuonna on tapahtunut". Emme voi kuitenkaan mitään sille, että tämä hyvä toivotus tuntuu hiukan ontolta esitettynä koko kansalle sen miehen suulla, joka äskeisessä hallituksessa toimi oikeusministerinä, aikana, jolloin silloinen "keskustalainen" valtiovalta suhtautui esim. vastustajiinsa, lapualaisväristen, sanoma- ja aikakauslehtiin tunnetulla "sovinnollisuudellaan", näillä kun oli hiukan eri vakaumus. Eikä suinkaan heidän vaikuttimiensa vilpittömyyttä ole silloin ollenkaan tunnustettu, vaikka ei vieläkään — sillä taholla. Hyvä olisi, jos nyt olisi muutosta tapahtumassa. Sitä ei osoittane kuitenkaan se, että juuri Helsingin Sanomat on ylläolevan tervehdyksen saanut "valtiovallan taholta", kuten lehti itse sanoo, kun sensijaan millekään muulle pääkaupungin suurlehdelle ei toivotusta nähtävästi ole jätetty, koskei sitä niissä näy.

Jumalanpilkkanäytelmä

ESITETÄÄN HELMIKUUSSA HELSINGISSÄ

Kansan Näyttämön johtajan, rva Mia Backmanin palattua Tukholmasta ja tutustuttua viime päivinä paljon puhetta antaneeseen jumalanpilkkaa sisältävään neekerinäytelmään "Jumalan vihreät niityt", ehdotti hän näytelmän liittämistä myöskin Kansan Näyttämön ohjelmistoon. Kansan Näyttämön johtokunta onkin nyttemmin hyväksynyt näytelmän ja päättänyt sen ottaa teatterissa esitettäväksi. Harjoitukset aloitetaan piakkoin ja tulee ensi-ilta olemaan helmikuussa, puolivälin paikkeilla taikka jälkipuoliskolla. Esittämispäivä määrätään tarkemmin myöhemmin.

*

Eiköhän opetusministerillä olisi nyt painava syy esittää tasavallan presidentille jonkinlaisen suojelulakiin perustuvan poikkeusasetuksen julkaisemista mainitun ensisillan suhteen, joka varmaankaan ei tule menemään ilman välikohtausta?

Mäntsäläisten pidättelemiset

Kuten tunnettua laski Turun hovioikeus lauantaina vapaalle jalalle poliisille ilmoittautuneen Albert Vuoren ja Kauno Talanterän, joka ilmoittautui hovioikeuden istunnon lauantaina alkaessa.

Kun Turun juna saapui lauantaiiltana klo 20,30 Helsingin asemalle, pidätettiin Talanterä, joka yhdessä Vuoren kanssa oli saapunut Turusta, asemalla ja poliisit veivät hänet autolla etsivään osastoon kuulusteltavaksi. Mikäli ilmoitettiin tapahtui pidätys viime kesäkuussa Talanterän kotona poliisitarkastaja Huittia ja luutn. Stoltia vastaan kohdistuneen väkivaltaisen menettelyn johdosta. Talanterää on tämän takia etsiskelty ja pidätettiin hänet nyt kuulusteluja varten.

Johanson—Niukkanen

Asia tänään esillä Helsingin raastuvanoikeudessa.

Ent. ministeri Niukkasen nostama kunnianloukkausjuttu tri V. F. Johansonia vastaan tulee Helsingin raastuvanoikeuden käsiteltäväksi tänään maanantaina. Raastuvanoikeuden yhdeksäs osasto kokoontuu klo 10 ja otettaneen juttu käsiteltäväksi jo aamupäivällä ennen aamiaislomaa, joka alkaa klo 12. Kuten tunnettua on oikeuskanslerinvirasto toimittanut asiasta tutkimuksia ja laatinut niistä pöytäkirjat, jotka oikeudessa luetaan. Tri Johanson aikoo näyttää toteen väitteensä ja siinä tarkoituksessa hän on haastattanut todistajiksi m.m. pääjohtaja Rydin ja pankinjohtaja Kallion.

Vienti

Vaasan satamasta

Saamamme tiedon mukaan teki vienti Vaasan satamasta päättyneenä vuonna Smk. 39,426,934, josta puutavaraa 33,700,350 ja sekalaista 5,786,580. Edellisenä vuonna teki vienti 42,665,606.

Satamatulot tekivät nyt 3,431,033 nousten n. 100,000 mk. suuremmaksi kuin edellisenä vuonna. Tullitulot tekevät 89,095,776. Edellisen vuoden vastaava summa oli 90,970,960.

— **Hyvää lihalientä** myö Seinäjoen torilla öisin Kettusen kioski piirakkain kera. Suosittelemme.

E.-P. MAAKUNNALLISET VOIMISTELUJUHLAT

SUUNNITTEILLA VALTAISAT VOIMISTELUNÄYTÖKSET

E.-P. Sk-piirin aloitteesta on suunnitelmissa järjestää Etelä-Pohjanmaalla suuret voimistelujuhlat ensi suvena. Hankkeeseen tulisivat osallistumaan paitsi Sk-piiri myöskin SVUL:n E.-P. piiri sekä maakunnan naisvoimistelujärjestöt ja nuorisoseurat. Tarkoituksena on saada oikein valtaisat joukot liikkeelle noin; 300 à 500 voimistelijaa. Asiasta on neuvoteltu jo muutamissa kokouksissa ja tulee se m.m. SVUL:n piirin vuosikokouksessa Lapualla tammikuun 22 pnä esille. Missä juhlat tultaisiin järjestämään, ei ole vielä tiedossa. On mahdollista, että Ilmajoki saa nämät juhlat paikallisesti järjestääkseen. Seinäjoki olisi keskeinen seutu, mutta ei voi tarjota niin hyvää paikkaa kuin Ilmajoki.

Puukkorazzioita

Huvitilaisuuksissa rikotaan asetuksia

Kurikan poliisiviranomaiset toimittivat lauantai-iltana muutamissa sikäl. iltamatilaisuuksissa razzioita sen johdosta, että huveissa usein liikutaan aseistettuna. Eräissä iltamissa saatiinkin saaliiksi 26 kauhavalaista puukkoa, joku tikari sekä muutama n.k. moskula, joka on polkupyöräkettingistä valmistettu iskuase. Niinikään viinaspulloja löytyi puolisenkymmentä. Toisessa tilaisuudessa saatiin puukkoja ja nyrkkirautoja.

Tiedustelimme sikäl. poliisilta, minkävuoksi näitä razzioita toimeenpannaan, ja huomaut. sieltä että sen määräävät asetukset, vaikka monin paikoin täytäntöönpano on harvinaista. Lakihan nykyisin kieltää aseistettuna huveihin saapumisen kaikilta. Viinatavara, jota näissä tavallisissa huveissa käytetään myös ahkerasti, on laadultaan sekalaista, sekä alkoholiliikkeistä että salakauppiailta ostettua. Sivukyläläisten taskuista löytyy enimmäkseen pontikkaa. Vielä kuulimme, että myöskin luvattomat huvit ovat nykyisin muodissa — poliisit olivat juuri saaneet eräästä sellaisesta ilmoituksen ollen lähdössä hajoittamaan sitä.

Lillträskin murhajutussa

josta viime päivinä eri lehdissä on ollut runsaasti uutisia, ei tällä haavaa kuulu erikoisempia. Kuten muistetaan, pidättivät viranomaiset viime viikolla uudelleen maanv. Axel Stenmanin, joka on ollut erinäisissä kireissä suhteissa murhattuun Lillträskiin. Lappväärtin poliisiviranomaiset ovat hoidelleet jatkotutkimuksia, mutta eivät ne vielä liene vieneet ainakaan täyteen selvyyteen. Mikäli meille asiaaseuranneista piireistä eilisiltana ilmoitettiin, ei Stenman kuitenkaan olisi murhassa mitenkään syyllinen, vaan aiheutuvat häneen kohdistuvat tutkimukset siitä, että hänen pitäisi kyllä tietää yhtä ja toista tapahtuman yhteydessä olevista asioista. Toinen pidätetty, Männistö on edelleenkin poliisin huostassa, ja jatkuvat tutkimukset.

VAIHDOS

Taas on matkan varrella pyykki sivuutettu. On astuttu uuteen vuoteen. Tapa vaatisi siis inventarion toimittamisen, mutta kun päivälehtien palstat jälleen ovat ylikuormitetut katsauksilla menneen vuoden tapahtumiin ja niiden arvioinneilla, emme tahdo väsyttää lukijaa näillä, jo vuoden kuluessa moneen kertaan seulotuilla tarinoilla. Summa summarum'ina voisimme kuitenkin lausua: plus minus nolla. Sillä vaikka juuri kulunut vuosi oli mitä tapahtumavilkkain, niin tulos, katsottakoonpa sitä miltä horisontilta hyvänsä, tuntuu olevan paikallaanpolkemista. Mitä erikoisesti valtiollisiin historiansivuihimme tulee, niin asia onkin ymmärrettävä. Niin kauan kuin parlamentarismi nykyisessä rotansyömässä karvassaan saa esiintyä päällepäsmärinä, ei muutosta ainakaan parempaan päin tapahdu.

Kansanliikkeen näkökulmasta katsellen uusi vuosi — seurauksena kuluneen vuoden aikana sille järjestetyistä kärsimyksistä — välähyttää eteemme toiminnan ajan. Liike on nyt noususuunnassa. Sen päämäärillä on edelleenkin sikäli "onnellinen" asema, että niitä ei ole täytetty. Saamme jatkaa oppositiota, ja se puolestaan tietää elämää ja virkeyttä. Päämäärien toteutuminen on tietysti edelleenkin sangen kaukana, vaatien ankaraa uskoa, herpautumattomuutta ja kaukonäköisyyttä. Ennenkaikkea isänmaallisen kansanliikkeen johdolta kysytään nyt viisautta ja voimia. Ja mikä tärkeätä, siltä kysytään organisatiokykyä järjestää liikkeen rivimiehille työskentelyä yhteisen asian hyväksi.

Kun tarkastelemme puoluekoneistoja, huomaamme, miten oikeistosiivillä meillä yleensä on ollut heikko ulkonainen menestys — mutta niinpä siellä ei varsinaisella jäsenistöllä olekaan ollut muuta tehtävää kuin vaalikarjan. Mitään jatkuvaa omakohtaista, innostavaa toimintaa ei yleensä ole ollut, kun taas vasemmistolaisilla, varsinkin luokkapuolueissa, s.o. sosialisteissa ja maalaisliitossa, on erittäin hyvin hoidettu joukkojen kokoaminen aktiiviseen työrintamaan. Vaikka viime ajat, nimenomaan Lapuan Liikkeen aikaansaaman suurherääämisen avulla, ovatkin vieneet kansamme joukoittain tervehenkiseen oikeistolaiseen ajattelutapaan, ei pidä luulla, että tämän prosessin hedelmät ovat ilman muuta poimittavissa. Vihollinen on myös yhä tiukemmin koonnut rivinsä ja tekee hajoitustyötä laajassa välinpitämättömäin laumassa. Moni entinen L. L:n kannattajakin on jälleen vajonnut antaamennä-politiikan sikeään uneen, luottaen siihen, että puolueet kyllä hoitelevat tästäpuolin asiat. Tähän vaaralliseen katsantokantaan on kansanliikkeen iskettävä voimakas lyöntinsä.

Mutta ennenkaikkea on entisille rivimiehillemme, kuten sanottu, saatava toimintaa. Kun edessä ovat vaaliajat, aukeaa ainakin siinä suhteessa mahdollisuuksia mobilisoida joka-ainoa jäsen, niin mies kuin nainenkin, työrintamalle. Otettakoon tämä mahdollisuus jo nyt vuoden alkaessa valmistelun alaiseksi. Mutta jo sitä ennen olisi mielestämme saatava järjestetyksi joukkokatselmus isänmaallisen kansanliikkeen rivistöissä. Siihen soveltuu taas oivallisesti liikkeen johdon järjestettäväksi päättämä Valkoinen Viikko, joka alkaa jo tällä kuulla. Olkoon se omiaan viemään kansanliikkeen suuria päämääriä kautta kaukaisimpienkin kylien ja luomaan sekä moraalista että käytännöllistä pohjaa vastaiselle toiminnalle.

Tässä pari näkökohtaa, joitten merkeissä me voimme aloittaa uuden vuoden kansanliikkeelle kuuluvin tulevaisuudentähtäimin. Toisiaiseksi siis: Valoisaa ja rohkaisevaa uutta vuotta!

Mihin

Isänmaallinen Kansanliike pyrkii

Ylihärmässä järjestetyssä isänmaallisessa juhlatilaisuudessa vastasi tähän kysymykseen puheensa loppuosassa Vihtori Kosola seuraavin sanoin:

TYHJENTÄVÄSTI ON SIIHEN YHDESSÄ PUHEESSA MAHDOTON VASTATA. HALUAN NYT VAIN TÄSSÄ YHTEYDESSÄ VAKUUTTAA, ETTÄ ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN SYVIMPÄNÄ LÄHTEENÄ ON LUJA JA HORJUMATON ISÄNMAANRAKKAUS. KANSANLIIKE VAATII, ETTÄ KEINOTTELU ISÄNMAAN ONNELLA JA KOKEILU SEN KUSTANNUKSELLA ON LOPETETTAVA. PUOLUE-EDUT ON SYRJÄYTETTÄVÄ ISÄNMAAN KOKONAISUUDEN TIELTÄ. MAAMME ITSENÄISYYS JA VAPAUS ON TURVATTAVA NIIN, ETTEIVÄT ULKOISET VIHOLLISET TAI SISÄISET MAANKAVALTAJAT VOI SITÄ TUHOTA JA SAATTAA TURMIOON. KAIKKIEN YHTEISKUNTAMME ERI KANSANKERROKSIEN ON SAATAVA ELÄMISEN MAHDOLLISUUDET TÄSSÄ MAASSA, KAIKKIEN, JOTKA TODELLA TAHTOVAT TYÖSKENNELLÄ VILPITTÖMIN MIELIN YHTEISEN ISÄNMAAMME HYVÄKSI.

SENVUOKSI KUTSUUKIN ISÄNMAALLINEN KANSANLIIKE RIVEIHINSÄ KAIKKIA MAAMME KANSALAISIA, NAISIA JA MIEHIÄ, SÄÄTYYN JA ARVOON KATSOMATTA. KUKAAN EI OLE LIIAN HYVÄ EIKÄ KUKAAN LIIAN HUONO, KUKAAN EI LIIAN RIKAS EIKÄ KUKAAN LIIAN KÖYHÄ, EI KUKAAN LIIAN YLHÄINEN EIKÄ KUKAAN LIIAN ALHAINEN.

JOKAINEN, JOLLE TÄMÄ MAA ON ISÄNMAA, JOKAINEN, JOKA RAKASTAA TÄTÄ MAATA JA TAHTOO SEN ONNEN JA MENESTYKSEN HYVÄKSI TOIMIA, ON TERVETULLUT JOUKKOOMME. ME EMME KYSY KENENKÄÄN SIVISTYSMÄÄRÄÄ, EMME SÄÄTYÄ, EIKÄ ASEMAA.

KYSYMME VAIN ISÄNMAALLISTA MIELTÄ JA HALUA.

ME VAADIMME VAIN, ETTÄ KAIKESSA TYÖSSÄ ISÄNMAAN PUOLESTA ON TOIMITTAVA VILPITTÖMIN MIELIN. EI RYHMÄPYYTEITTEN EIKÄ PUOLUE-ETUJEN SAAVUTTAMISEKSI, VAAN ISÄNMAAN PUOLESTA, SEN HYVÄKSI, SEN ONNEKSI JA SEN MENESTYKSEKSI!

Herra sotii puolestamme

Raamatussa on paljon todistuksia siitä, kuinka Herra on aina pitänyt hyvän huolen kansastansa sekä rauhan että sotien aikoina. Erittäinkin silloin, kun Herran itsensä asia on ollut kysymyksessä ja kun vastapuolilla ovat olleet hänen pyhä evankeliuminsa ja kalliisti lunastettujen sielujen pilkkaaja- ja vainoojajoukko, niin silloin on aina Herra voimansa osoittanut pyhän nimensä kunniaksi ja lastensa voitoksi ja pelastukseksi. Kun meidänkin rakkaassa synnyinmaassamme on sielunvihollinen saatana alkanut suurella kiireellä ja voimalla koota joukkojaan Gogin ja Magogin antikristilliseen armeijaan, kohottamalla kommunistisen marxilaislipun, jonka ylimpään viiriin on kirjoitettu nuo mitä helvetillisimmät sanat: "ei ole Jumalaa", ja kun tämän suuren joukon perustarkoituksena on "fyysillisesti" määrätyn ajan kuluessa hävittää koko maanpiirin päältä kaikki se, mitä Jumalaksi tai jumalanpalvelukseksi nimitetään, niin ei ole ihme, jos moni puhdastuntoinen elävä jumalanlapsi on joutunut aivan pelvolla ajattelemaan, että saapa nähdä, miten silloin minun heikon uskoni käynee, kun pyhäin leiri ja rakas kaupunki on punaisen jumalankieltäjäjoukon piirittämänä. Kuitenkin saamme olla varmat siitä, että Jumala on silloinkin meidän turvamme ja on sangen sovelias apu tuskissa.

Kun David, tuo vanha patriarkka, uskoi Jumalaan, sanoi hän philistealaiselle: Sinä tulet minun tyköni miekalla, keihäällä ja kilvellä, vaan minä tulen sinun tykösi Herran Sebaotin, Israelin sotaväen Jumalan nimeen, jonka sinä olet pilkannut. Tänä päivänä antaa Herra sinut minun käsiini, että minä lyön sinut ja otan sinun pääsi sinulta pois, ja annan philistealaisten sotaväen ruumiin tänä päivänä taivaan linnuille ja kedon pedoille; että kaikkein maan asuvaisten pitää tietämän Israelilla olevan Jumalan ja koko seurakunnan pitää ymmärtämän, ettei Herra auta miekan eikä keihään kautta; sillä sota on Herran, ja hän antaa teidät meidän käsiimme. 1 Sam. 17: 45, 46, 47. Kun tuo tunnettu Israelin kansan johdattaja ja uskollinen Herran palvelija Moses täydellä painolla turvasi Jumalaan, sanoi hän punaisen meren rannalla jo etukäteen, huolimatta uhkaavasta vaarasta seuraavasti: Älkäät peljätkö, seisokaat ja katsokaat, minkä autuuden Herra tänä päivänä teille tekee; sillä näitä egyptiläisiä, jotka te tänä päivänä näette, ei teidän pidä ikänänsä enempi näkemän ijankaikkisesti. Herra sotii teidän puolestanne ja teidän pitää alallansa oleman.

Olkoot nämäkin kalliit Jumalan sanat mitä suurimpana rohkaisuna kaikille niille, jotka tinkimättömästi meidänkin maassamme pelkäämättä seisovat Kristuksen sotajoukon riveissä punaista Gogin ja Magogin hirmujoukkoa vastassa. Olkoot myös samalla nämä harvat sanat mitä vakavimpana varoituksena kaikille, vieläpä niille kristinuskoa tunnustavillekin, jotka eivät puoluesokeudessaan huomaa olevansa vihollisille apua antamassa, että maailman lopun aikana syttyy Jumalan vihan ijankaikkinen tuli ensimäisenä antikristillisessä sokeudessa oleviin ihmisiin ja niiden kannattajiin. Voi kuinka surkea on ihmisen sielun asia, jos vasta silloin silmät avautuvat, eikä enään ole yhtään armoa tai pelastusta, vaan niinkuin kirjoitettu on: Tuli lankesi Jumalalta taivaasta ja söi heidät.

Vanhemman suunnan laestadiolainen.

Runoilija

Heikki Asunta: Metalliseppele, runoja. 150 siv. Hinta 30:—. Kustantaja Otava.

Asunta kohoaa nuoressa lyyrikkopolvessa yksinäisenä ilmiönä. Kun muiden syvinkin kohtalorunous on lievästi sanoen vetistelemistä, soutaa Asunnan säkeissä miehinen veri. Pohjimmaltaan hänkin on pessimisti, mutta on sitä railakkaassa merkityksessä. Ja senvuoksi hän pukeekin sanottavansa karuniskeviin kehyksiin, joissa värikäs ja elävä riimittely on suorastaan herkullista. Ovatpa ammatikseen arvostelijat — ilmeistä keksintökateutta tuntien — yrittäneet saivartaa niitä pihtisynnytteisiksikin. (Vrt. Lauri Viljasen ylhäistä runoilija-arvostelijan asennetta.) Mutta epäämätön totuus on, että nykyisen ajan arvostelu, olkoon ohjaavaisuudessaan oikeaakin, ei pysty ruotimaan Asunnan runouden sisintä rikkautta, joka ollen henkistä sukua useillekin runoutemme ilmauksille, on kuitenkin imenyt oleellisimman kasvuvoimansa seiväpiirteisestä, omia keinojaan luovasta persoonallisuudesta.

Tämä hänen kolmas kokoelmansa osoittaa myös yhä laajenevaa asteikkoa. Ballaadimaiset runokertomukset ovat herkkiä ja toisaalta julmanrentoja, sisältäen sekä kaameita yksilökohtaloita että hienomausteisia satiiri-iskuja. Maalauksellisimmat niistä elävät nytkin entisessä Asunnan mainiosti elävöittämässä miljöössä: rannikkokylä, satama, meri prikeineen, kapteeneineen, timpereineen ja merimieselämyksineen. Tai sitten tavallinen kotoinen maalaiskylä: kirkko, tapuli, naakat, hautausmaa, koski, mylly, kaivonvipu, jossain kaukana suonsilmäkkeet. Näihin puitteisiin syntyy tarinoita kuin itsestään, jokapäiväinen maalauksellinen tuokiokuva huipentuu mietteelliseksi, jopa kammottavaksi kertomukseksi. Kohtalotuntu kehittyy joskus yksinkertaisin tapahtumasäkein valtavaksi näkemykseksi, kuten esim. runoissa "Yö myllykylässä" ja "Laivakoira". "Merimies kuolee" ja verraton boheemiballaadi "Runoilija Finke" ovat, monia muita mainitsematta, runoja, joista tuntee suorastaan ruumiillista nautintoa. Osasto "Myötätuuleen" sisältää oivallisia pirullisuuksia ihmisen tärkeydestä, kun taas kaksi viimeistä osastoa vievät seesteisempiin, tunnelmallisiin ilmoihin, joissa "Syyskuun testamentti" esim. harvinaisen eloisalla tavalla vangitsee leppoisan suvitunnelman, jonka aivan aistimilla on tuntevinaan.

Tekisi mieli lainata säkeistöjä näytteeksi Asunnan runouden tuoreudesta, mutta valinta ei ole helppo — otteet jäisivät sittenkin vain yksipuolisiksi otteiksi. Siihen on runoudenystävän kokonaisuudessaan tutustuttava. Ja, ehkä on paikallaan huomauttaa, lausunnanharrastajille tämä kuten runoilijan edellisetkin opukset antaa verrattomia esittämismahdollisuuksia, varsinkin jos kuulijakunta ei ole aivan tavallisella nuorisoseura-asteella — jos toisaalta tällaista runoutta juuri niihin piireihin olisi tarpeellista maun kehittämiseksi suositella.

Näin lahjakkaan ja kypsän runoilijan olemassaolo Suomen Pegasoksen nykyisin valjuhkossa heinähaassa sietäisi tulla yleisempään tietoisuuteen jo ennen kuin hänen ympärilleen ehtii muodostua oma kirjallinen klubinsa — Asuntahan on siinäkin erikoisasemassa, etteivät nuorten runoilijaimme nykyiset kuppikunnat ole pystyneet kahlehtimaan häntä karsinoihinsa. Asunta hiihtää omaa suoraa latuaan. **V. V. V.**

— **"Kotilieden" koko on kasvanut,** sen huomaamme vuoden ensimmäisestä numerosta. Etukantta somistaa R. Koivun kaunis maalaus. Sisällyksestä pistävät silmään lehden luvatut uudet osastot. Rouva Kristiina, maalaiskotien tarkka tuntija, alkaa kirjoitussarjansa "hyvästä käyttäytymisestä", jota tulee jatkumaan numerosta numeroon. "Nuoren emännän osastossa" Katri Vuo kertoo, miltä tuntuu ensimmäistä päivää emäntänä. Muu sisältö arvokas. Lehden irtonumerot maksavat 3 mk., koko vuosikerta (24 n:oa) 40 mk., yhdessä Kansan Kuvalehden ja Suomen seinäkartan kanssa 85 mk.

Karhun käpälästä

Vuosi 1932 on mennyt. Terve menoa vaan! Eipä sureta.

Se olikin eri vuosi. Numeroiden summa 15, joka on Vapaa-Rappareiden "pyhistä luvuista" kaikkein pyhin, koska siinä pyhä kantaluku 5 on kerrottuna mystillisellä kolmosella. Muistetaanpa muita samanarvoisia vuosia. 1905, numeroiden summa 15, sangen levoton ajastaika ympäri maailman, meilläkin. 1914, numeroiden summa 15, rapparit järjestivät maailmanpalon alkunäytöksen. 1923 oli sama summa, ja historiassa oli silloin yhtä ja toista sekamelskaa, kuten esim., että allekirjoittanut meni naimisiin. "Vapaudenmenetyksen" takana ovat aina rapparien sormet pelissä, jonka voi todistaa siitäkin, että allekirjoittanut mainitulla tempulla joutui sukulaiseksi eräälle rapparille, jolla meikäl. loosielämässä on yksi kaikkein korkeimpia arvosijoja, ainakin moninkertaisesti korkeampi kuin kaikkien meidän yhteisellä ystävällämme toveri von Bornilla.

No. Pois sivuseikoista! Viime vuotta emme siis sure. Eteenpäin elävän mieli!

Uusi vuosi alkoi eilen tavanmukaisella klo 0,00 lyönnillä. Torvisoittokunnat puhalsivat juhlallisesti m.m. virttä 152 kaikissa muissa kristillisissä valtakunnissa paitsi Tampereella. Siellä Suomen Punaisessa Manchesterissa ei näet ainakaan kaupungin puolesta virsiä tarvita, uunnavuonnakaan. Kaupungin musiikkilautakunta oli jouluk. 20 p:nä äänestyksellä päättänyt, että tätä virttä ei tänäkään vuosivaihteena soiteta, koska lautakunnan punakarvainen puheenjohtaja oli aikaisempina vuosina saanut "siksi paljon nenälleen" aatetovereiltaan, joiden oli ollut pakko kuunnella tätä porvarillista virttä tammik. ensi yön hiljaisuudessa. Lautakunnan sihteeri vielä suvaitsi varmemmaksi vakuudeksi hänkin esittää mielipiteensä, että "koska emme viime vuonna tarvinneet Jumalaa, niin emme suinkaan nytkään tarvitse". Kumma, kun lautakunta sentään suostui Finlandian ja Maamme-laulun esittämiseen. Karvain mielin kai nämäkin soitettiin, sillä soittajana oli sikäl. työväenyhdistyksen torvikunta. Toivottavasti ensi uunnavuonna saadaan Tampereella jo kuulla Internationale, jotta sorrettu tamperelainen proletariaatti voi säestää uudenvuodensäveltä myöskin laululla, tietenkin venäläisin sanoin. Jos myöskin kultaisen keskitien porvarit haluavat omaa lauluaan, voimme heille suositella tuota kaihoisantunteellista humaanista kansallispiirileikkilaulua: Tammerkosken sillalla näin heilan ensi kerran.

Niin — että kyllä Tampereella uusi vuosi nyt on vastaanotettu ilman lahtariterrorismia. Kansanvallan tasaustili on avattu oikeauskoisen marxismin kaikkien taidesääntöjen mukaisesti. L'enfant terrible — tuo kauhea lapsi — on kerta kaikkiaan lyötävä tuusannuuskaksi, s.o. kaikki mikä vivahtaa pois sosialismista, on kukistettava.

Muissa puolueissa näyttää myöskin uusi vuosi vastaanotetun enemmän tai vähemmän ristiriitaisin tuntein. Edistyspuolue, tuo lauma piskuinen, tuntuu kyllä olevan aika leukavalla tuulella, eikä pelkäile uuden vuoden tuomisia. Se ei ole ihmekään, sillä puoluehan kantaa nyt valtikkaa maassa, vaikkei monsieur Erkko tullutkaan ministerisalkun haltijaksi — mutta sitä enemmän muut humanismin lipunkantajat itse Hänen Ylhäisyytensä T. M. Kivimäen johdolla. Kansa tittaa nyt näihin edistyksen korkeuksiin, jotta tulisiko apua esim. näissä rahallisuuksissa tai paremmin sanoen rahattomuuksissa. Eikä meillä ole puolestamme epäilystäkään, etteikö kulta taas alkaisi virrata ja kansa saada työtä ja leipää, sillä onhan Hänen Ylhäisyytensä tunnettu pankkimies. Viis siitä, että hänen pankkinsa menikin päälaelleen.

Kokoomuspuolueessa jatkuu sisäinen turnajoiminen hissunkissun. Tällä hetkellä ovat U. S:n ja itse arkkipiispan välit revähtäneet rikki. Viimemainitun mielestä on Uusi Suomikin jo vajonnut Lapuan keltaisen lehdistön kelkkaan, kun se on ottanut asiakseen vähemmän lämpimästi etukäsisuhtautua hra Kivimäen hallitusnäköaloihin. Taitaisi olla sopivaa muistaa, että eräs professori Ingman on joskus, eikä vielä kauankaan sitten, ollut lehtinikkarina ja siinä ominaisuudessaan tullut tunnetuksi aikansa purevimpana näköalojen kaivelijana, mitä vastustajain synteihin tulee. Mutta: niin muuttuu maailma, Eskot.

Maalaisliitto on vuoden kynnyksellä nyt vihdoinkin "lyönyt itsensä läpi". Arvoisa tasavallan rahvas on kai lukenut tai kuullut sen juhlallisen vetoomuksen valitsijoihin, jolla sen eduskuntaryhmä joulupahnoille lähtiessään kolkutteli uppoavan laivansa hiirien omiatuntoja. Tämä parakraahvi on liian laaja edes repostettavaksi, joten me säästämme sen arkistokokoelmiimme siksi, kunnes poikamme kasvavat suuriksi, jotta hekin saisivat nähdä, millainen oli oikea kööstikalliolainen hätähuuto. Se muistuttaa niin ihmeesti sisältöä erään toisen luokkapuolueen posetiivimarssissa, jonka levyssä sanotaan: Veljet siskot parrikaatia luo, j-lauta kun meitä sorretaan j.n.e. Tätä maalaisliiton sortamista kun on jatkunutkin koko kuluneen vuoden ja suurimman osan jo edellistä, minkä ajan hallituksen kärjessä seisoi tuulenhalkaisijana eräs J. E. Sunila-niminen valopää, puoluekannaltaan korkiauskoinen "maatiainen".

Sittenhän meillä on liuta pienempiä puolueita, joita nykyaikaisesti vastiketyyliin sopisi kutsua vaikka puolukkeiksi, mutta jätetään niiden tervehtiminen toiseen kertaan. Ehkä tässä jo silmänruokaa näin vuoden alkupäiviksi piisaakin.

Terveisiä sitten vaan! Ja onnellisia jatkoja esim. Tampereen kunnallispormestari, Islannin- ja Virtain-kävijä toveri Hakkilallekin! **Karhunpenikka.**

Torjumistahtoa kasvattamaan

On tosiaan enemmän kuin ihmeellistä, että Suomen eduskunnassa ja sen valiokunnissa otetaan ollenkaan käsiteltäväksikään sellaisia ehdotuksia kuin äskeinen sosialistiedustaja Ampujan ehdotus suojeluskuntien muuttamisesta jonkinlaiseksi armeijan reserviksi. Se tahtoo sanoa, suojeluskuntajärjestön hiljainen hautaus. Mutta onhan tunnettu tosiasia, että eduskuntamme ja hallituskonseljiemme itsetyytyväistä rauhaa ei mikään näy pystyvän häiritsemään. Yllämerkitty kysymys sai tällä kertaa "hiljaisen hautauksen", mutta ei ole ollenkaan sanottu, vaikka se taasen putkahtaisi jonkun ajan kuluttua jonkun vasemmistop o r v a r i n taktillisen ampujan esiintuomana tapeetille. Sillä on tosiaankin asia niin hullusti, että meillä on suuri joukko porvareitakin, jotka uskovat pasifistisiin ikuisen rauhan haaveisiin ja niinollen pitävät meilläkin, ryssän naapureina, armeijaa ja suojeluskuntia tarpeettomina. Kommunistit ovat suurieleisesti tehneet m.m. kansainliitossa ehdotuksen y l e i s e s t ä a s e i s t a r i i s u m i s e s t a. Silmäinlumetta. Mutta löytyy houkkia, jotka uskovat noita "hyviä" tarkoituksia.

Mitä kommunistit todellisuudessa ajavat takaa? Siihen on mainitun aseistariisumiskonferenssin aikoihin antanut kommunistinen "Pohjan Voima" melko tyhjentävän vastauksen. On tosiaankin syytä jäljentää tähän osa lehden kirjoitusta heitä varten, jotka eivät tahdo käsittää, mistä on kysymys. Lehti kirjoittaa m.m.: "Neuvostoliiton aseistariisumisehdotukset olivat vakavana iskuna imperialisteille. Mutta on tehtävä ero proletaarisen valtion rauhanpolitiikan ja imperialististen maiden antimilitarististen tehtävien välillä ... ON OSATTAVA SOVITTAA YHTEEN SOSIALISTISEN TASAVALLAN RAUHANPOLITIIKKA ... JA KOMMUNISTISTEN PUOLUEIDEN HERKEÄMÄTÖN TAISTELU PORVARISTON ASEELLISTEN VOIMIEN HAJOTTAMISEKSI JA TYÖLÄISTEN ASEISTAMISEKSI ..."

Se on jo melko selvästi lausuttu ohjelma. Ja meidän demomme ja porvarilliset pasifistimme sanovat sitä viattomaksi haaveiluksi. Sic!

Ja miten tekopyhyys voi olla huipussaan, näkee siitä, kun sama lehti yhdessä hengenvedossa jatkaa: "Suuri vaara uhkaa kumouksellista proletariaattia n.s. pasifismin eli 'rauhanaatteen' taholta. Rauhanaate on petollisin muoto työläisen harhaanjohtamiseksi porvarin valmistuessa sotaan ..."

Edellä juuri puhutaan kommunistien herkeämättömästä taistelusta porvariston aseellisten voimien hajoittamiseksi ja työväen aseistamiseksi — ja heti samassa: porvari valmistuu sotaan!

Niille haihattelijoille, jotka uskovat kommunistien ja marxilais-liberaalien rauhanvakuutteluja ja saarnoja suojeluskuntien tarpeettomuudesta, tahdomme muistuttaa: muistakaa Georgiaa ja Inkeriäkin! Kommunisti ja marxilainen ei pidä lupauksiaan. Mihin Venäjä valmistuu? Rauhantöihinkö? Uusi viisivuotissuunnitelma on alotettu juuri Pietarin ja Moskovan radioiden julistaessa: "hiljaa kauvas mennään". Se on vain hiljaista uhkaa vielä, mutta ... ei ole varaa Suomen leijonan nukkua pasifistisiin hyräilyihin. Silittelijän kintaassa voi piillä myrkytetty kynsi.

Jo vanhat roomalaiset sanoivat: Vis pacem, para bellum (Jos tahdot rauhaa, valmistaudu sotaan!).

Pieni laulu

Raekuuro hakkasi laihon maahan
ja tähkät se taivutteli,
kun parhaat pojat ne Pohjanmaalta
kahleissa kalkutteli.

Mut ei ole pellot voimaa vailla
viel Lapuan aukehilla.
Eikä ne pojat linnassa murru
kalterien kannuksilla.

Vielä se liehuu Pohjanmaalla
Vapauden valkea vaate.
Ja vielä ne ajetaan maasta pois
nuo narrit ja narrien aate.

U. K.

Kysymyksiä

Miten on korkein valtiovaltamme suhtautuva niihin mahdollisesti langettaviin rangaistustuomioihin, joita Korkein Oikeus ehkä kohdistaa Mäntsälän liikehtimiseen osallistuneisiin henkilöihin?

ja

Mikä on viimeinen sana tunnetussa Vuorimaan ja Eerolaisen muilutusjutussa?

Tällaisia ja samanlaisia kysymyksiä esitetään useasti niissä tilaisuuksissa, joissa kansalaiset arvioivat nykyisiä poliittisia edesottamisia. Toiset pitävät välttämättömänä, että oikeuden päätökset, jotka koskevat omavaltaisia lainrikkomuksia, pannaan kaikessa ankaruudessaan täytäntöön, olivatpa ne tehdyt kuinka isänmaallisessa tarkoituksessa tahansa. Toiset ovat vastaista mieltä ja katsovat, että omavaltaisten tekojen suorittajaa on arvosteltava huomioonottaen olosuhteet ja tilanteen, joka aiheutti teon. Niinpä näiden viimeksimainittujen mielestä Mäntsäläisten liikehtimistäkin arvosteltaessa ei ole unohdettava syytä, mistä se johtui ja mikä sen varsinainen päämäärä oli. Tästä seuraa, että joskin toisaalta Mäntsälän liike leimataan kapinalliseksi, sitä toisaalta ei pidetä muuna kuin jyrkkänä oppositiona ja vastalauseena kommunistihenkistä liikettä suojelevaa hallitussuuntaa vastaan. Onpa sellaisiakin, eikä aivan vähänkään, jotka, jos voisivat, antaisivat rangaistuksen asemasta Vuorimaalle ja Eerolaiselle Valkoisen Ruusun korkean luokan ritarimerkit siitä, että he puhdistivat perustuslakivaliokunnan tunnetuista kommunisteista, huolimatta siitä, että kaksi ruotsikkoa käsivoiminkin yritti niitä siellä pysyttää.

*

Jos nyt Mäntsälän liikehtimiseen osallistuneet johtomiehetkin vapautettaisiin kaikesta rangaistuksesta ja samoin Vuorimaa ja Eerolainenkin, niin eiköhän siihen olisi koko lailla suurempi syy kuin siihen, että ahvenanmaalaiset Sundblom ja Eriksson aikanaan armahdettiin kärsimästä rangaistusta maankavalluksesta, johon Korkein Oikeus oli heidät tuominnut.

*

Korkeimman valtiovallan harkittavaksi ja päätettäväksi maan etua ja parasta silmälläpitäen jäävät tietysti tässäkin kosketellut asiat. Jokaisen on siihen alistuminen, ja mikä viimeinen sana siitä lieneekin, rauha on maahan palautettava uhalla millä tahansa. Isänmaallinen kansanliike juuri tätä tarkoittaa ja siitä syystä se myöskin vaatii, että pikainen loppu on tehtävä venäläisestä kommunistisesta, niin julkisesta kuin salaisesta, myyräntyöstä tässä maassa.

KANSALAISIA KARJALASTA.

KOMMUNISMIN
kaksi tärkeintä päämäärää

Tunnettu amerikkalainen kommunisti-organisaattori R. C. M i l l e r sanoo kommunismin kaksi tärkeintä päämäärää olevan: "Hävittää Kristus pilvistä ja kapitalismi maan päältä".

Helpottaakseen kommunistista valistustyötä krjoitti kansankomisaari N. B u c h a r i n "Kommunismin Aapisen". Kirja, joka esittää tyhjentävästi marxilaisen opin ja päämäärät, ei ole "aapinen" tavallisessa merkityksessä. Se sisältää noin 300 sivua ja on kirjoitettu kommunistisia puhujia varten. Kirja ilmestyi samana vuonna suomeksi (painettu Kuopiossa) kuin rauha tehtiin Tartossa. Henkilölle, jolla on tilaisuus lukea tämä kielletty kirja, selviää miten uhkaava ja todella vakava vaara, mitä ei voi kyllin painostaa, uhkaa kaikkia porvarillisia kansoja ja maita. Bucharin sanoo: "Me ilmoitamme avonaisesti, kiertämättä ja rohkeasti: mitään tilaa porvarillisille ei ole kommunistisessa yhteiskunnassa, me teeemme heidät vaarattomiksi tuhoamalla heidät". — Opastuskirjassa annetaan ohjeita, millä tavalla viekkaasti ja kavalasti tulee työskennellä niissä porvarillisissa maissa, missä lait ovat ankarat kommunisteihin nähden.

Eräs johtava kommunisti William Z. F o s t e r sanoi Yhdysvaltain kongressin asettamalle tutkijakomitealle, että heidän ohjelmassaan on takavarikoida kaikki elintarpeet, olla kuuliaisia punaiselle lipulle, saada aikaan maailman vallankumous ja pois hävittää juurineen kaikki uskonto".

N. Bucharin sanoo myös avonaisesti, että kun he ryhtyvät sotaan jotakin valtakuntaa vastaan, eivät he julista ja käy sotaa sen maan kommunisteja vastaan, vaan auttaakseen kommunisteja siinä valtakunnassa porvariston murskaamiseksi ja tuhoamiseksi sekä pois juurittamiseksi maan päältä, sillä heillä (porvareilla) ei ole elämisen oikeutta.

H. R. K n i c k e r b o c k e r sanoo m.m.: "Tämä vuosi (1933) tulee merkitsemään ensimmäisen aikajakson loppua historian suurimmalle taloudelliselle koesuunnitelmalle, joka alkoi lokakuussa 1928, lyhyessä hetkessä järjestää teollisuudet Euroopan enin takapajulla olevassa maassa, tehdä Venäjä kiinteäksi kokonaisuudeksi, kommunistien voittamattomaksi linnoitukseksi". Sama kirjailija, joka on perusteellisesti tutkinut kommunismia Venäjällä, kirjoittaa myös seuraavaa: "He (Euroopan kansat) pelkäävät sitä kilpailua, joka alkaa markkinoilla sen tuotteiden määrän perusteella, mitä me tuotamme talousohjelmamme mukaisesti. Ja enin kaikista pelkäävät he lopullisesti sotaa voimakkaan, määrätietoisen ja nykyaikaistetun valtakunnan kanssa, jota elähyttää vakaumus, että sen velvollisuus on alistaa koko maailma sovjettihallituksen alle. Tämä pelko tekee itse taustan suurimalle osalle taloudellista ja poliittista ajattelemista Europassa".

Puolalaisista on sanottu, että siellä oli suuri joukko puolueita, jotka riitelivät ja taistelivat keskenänsä siihen asti, kunnes Puolan valtakunta hajosi. Sitten riita tietysti lakkasi. **Ammattiparantajat** meillä, jotka ovat suuren osan kansasta saaneet ihastumaan vaivaistalo- ja kollektiivi-oppeihin, ovat leipätyönään koettaneet saada Suomen kansaa mahdollisimman erimieliseksi ja keskenään taistelevaksi, siten kuluttaen suunnattomasti aivovoimia ja aineellisia arvoja hukkaan. On vaikeata arvioida sitä henkisen turmeluksen ja mädännäisyyden määrää, minkä nämä ammattiparantajat ovat saaneet aikaan.

Marxilaisen opin mukaan lähtee autuus ihmisestä, sillä "ei oo muuta jumalaa kuin kansa kaikkivaltias", kuten sanat kuuluvat. "Kansasta" tehtiin "jumala" laskemalla ihmisten himot valloilleen "iloksi heidän vihollisilleen", kuten Aaron teki. Ammattiparantajat liehittelyillään, diplomaattisen viekkailla hymyilyillään ja lupauksillaan "kansalle" ovat uskotelleet, että liittymällä yhteen jonkin "suunnitelman" kannattajaksi, se on "kaikkivaltias". Porvarilliset ammattiparantajat ovat liian paljon ihailleet ja näpistelleet marxilaista oppia, millä sekasikiö-kollektiiviopilla he ovat varastaneet ihmisten sydämiä.

Älköön kukaan pettäkö itseään. Todellinen kysymys on: tuleeko marxilaisuus voittamaan meidät? Olisi hirvittävää, niin moninaisissa puuttuvaisia kuin olemmekin, joutua aasialaisten ja kaiken maailman raakalaisten pilkattavaksi ja häväistäväksi. Tuleeko joku Ykspihlajan tai Palosaaren ammattikommunisti isännäksi Teidänkin taloonne? Eräs Ykspihlajan ammattikommunisti, joka ei ole eläessään kyntänyt eikä kylvänyt, pakeni "Neuvosto-Karjalaan". Hän on nyt siellä "isännöitsijänä" "kollektiivitaloudessa", mihin on yhdistetty 100 karjalaisilta yhteiskunnallistettua tilaa. "Pariisin Kommunin historiassa", jonka ovat suomentaneet Sulo V u o l i j o k i ja Väinö T a n n e r sanoo Vuolijoki marxilaisuuden päämäärää selittävässä esipuheessa, että "sosialidemokratia ottaa taistelun valtiovallasta lähimmäksi tehtäväkseen", ja "vallankumouksellinen kiihotus- ja järjestystoiminta tulee tapahtumaan valtion kustannuksella. Lopuksi tulee itse lakiasäätävästä mahdista voimakas keino, millä kansanjoukot tehdään vallankumouksellisiksi". Tämä pitkä opetusesipuhe on päivätty Helsingissä 29 p:nä huhtikuuta 1908.

Tunnettua on, miten eduskuntaamme ja kaikkea, mikä punoutuu sen yhteyteen, "valistustyö", vaalikiihotus, "kasvattaminen luokkatietoisiksi" j.n.e., sekä rahojen lypsäminen marxilaista vallankumouskiihotusta varten, on sen jälestä käytetty ja juttu mennyt prikulleen täytäntöön.

Mutta porvarilliset ammattiparantajat häräävät, kuten teeret soitimessa, ollen juopuneina vallan hekumasta. Heillä on vain yksi huoli: joukkojen suosion menettämisen pelko, jolloin valta luiskahtaisi heidän käsistään.

M. I.

Kulttuuri-bolshevismi

Kulttuuribolshevismi on paljon vanhempi kuin poliittinen bolshevismi. Vaikka meillä Euroopassa ei vielä ennen maailmansotaa tunnettukaan viimemainittua, oli täälläkin jo vuosikymmeniä edellämainittu ollut täydessä toiminnassa valmistaen kansojen henkistä maaperää vastaanottamaan tulevaa juutalaismaailmanvaltaa.

Juutalaisuus pyrkii riistämään ei-juutalaisilta kansoilta henkisen ja siveellisen voiman, saadakseen heidät siten valtansa alle. Humaanisen liberalismin (vapaamielisyyden) merkeissä valloitti se aluksi sanomalehdistön, tehdäkseen sen kautta jatkuvaa propagandaa kansallisen kulttuurin perustaa heikentävien aatteiden puolesta. Kohottamalla vähitellen arvostelun arvovaltaiseen määräävään asemaan, saavutti sanomalehdistö huomattavan vaikutusvallan taiteisiin, tieteisiin, politiikkaan ja talouselämään. Edistikö tai ehkäisikö joku ilmiö juutalaisuuden tarkoitusperiä, ratkaisi nyt arvostelun kiittävän tai hylkäävän suhtautumisen. Kaikkea, joka tavalla tai toisella edisti niitä vahingoittaen kansallisia pyrintöjä, ylistettiin äärimmäisyyksiin saakka, kun taas päinvastaisessa tapauksessa koko yritys julistettiin ala-arvoiseksi tai tapettiin vaikenemisen tehokkaalla voimalla.

Mitä juutalaiset nyt jo ovat saaneet aikaan, on mieltä järkyttävää. Pintapuolinenkin silmäys kulttuuriyhteiskuntaamme saa meidät siitä vakuutetuksi. Onhan kieltämätön tosiasia, että suuri yleisö on omaksunut itselleen turmeltuneen maun, lukien mielenkiinnolla pintapuolisia siveettömyyttä ihannoivia jännitysromaaneja ja ihaillen sitä rappeutuneisuutta ja mädännäisyyttä, jota suuri osa uudenaikaisista näytelmäkappaleista teatteriyleisölle tarjoaa. Taidenäyttelyissä esiintyvien taitamattomien hutilustenkin tekeleille antaa suuri osa yleisöä täyden tunnustuksen ja yhtyy se juutalaisten arvostelijoiden kiitosvirsiin uusimman "kuritushuonearkitehtuurin" kunniaksi. Pohjoismaisen rodun kotipaikoissa antautuvat kymmenettuhannet ihmiset haltioituneina neekerilaulujen ja niitä säestävien jazzirytmien lumoihin pukeutuvan sätkyttelevän marionetin surkuteltavaan pukuun. Meidän ennen uskonnollinen kansamme karttaa kirkkoja ja uskontoa ja korvikkeena tarjotaan sille uskonnollisia pilanäytelmiä, kuten esim. "Jumalan vihreät niityt", jossa Israelin Jumala sikaria polttaen huvittaa yleisöä esiintymisellään. Yhä vielä kokoontuu satojatuhansia kommunismin juutalaisten aineiden ympärille, vaikka se jo kauan sitten on paljastanut itsensä hirveäksi kansan petkutukseksi. Miljoonia on vielä sosialidemokratian pauloissa, vaikka kuilu heidän oman kurjuutensa ja heidän juutalaispääoman hyväksi toimivien johtajiensa välillä yhä laajenee. Pohjoismaalainen nainen, joka vuosituhansia on ollut kodin ja hyvien tapojen vaalijattarena, on nyt osaksi menettänyt tämän erikoisasemansa. Suurella osalla nuorisoa on vapaudesta sellainen harhakäsitys, että se pitää siveettömyyttä ja nautinnonhimoa kiistämättöminä oikeuksina. Ja kaikki tämä on eräs ilmaisu juutalaisuuden määrätietoisesta pyrkimyksestä riistää pohjoismaiselta rodulta sen henkinen ja siveellinen voima.

Nykypolven tärkein tehtävä on asettaa sulku tälle jatkuvalle kulttuurihäväistykselle ja valloittaa takaisin johto pohjoismaiselle hengelle.

Maalaisliittokokouksen johdosta Kourassa

Joulukuun alussa oli Kouran Nuorisoseuran talolla maalaisliiton piirikokous. Kokouksessa puhuivat kansanedustajat Hakala ja Vehkaoja. Sävyisät ja asialliset puheet koskettelivat pääasiassa talouspoliittisia kysymyksiä ja maalaisliiton toimintaa. Puheiden jälkeen keskusteltiin ja sen yhteydessä eräs kansakoulunopettaja lausui joihinkin kysymyksiin nähden eriävän mielipiteensä. Hän sai osalta kokouksen osanottajia vastaansa asiattoman haukkumatulvan, mikä kohdistettiin hänen ammattiinsa ja persoonaansa. Teki ikävän vaikutuksen, että kansan keskuudesta häväistään lastemme opettajia ja heidän työtään. Vaikkapa senkin takia, että heillekin työstään palkkaa maksetaan. Kokouksen lopussa lausui asiasta ed. Hakala valittelunsa. Tähän keskusteluun sekaantui myöskin ylistarolaisten "lähetti" Saari, jonka sappi on täyttynyt kansanliikkeestä ja sen jäsenistä. "Mustasotnialaiset", minkä nimen Saari kertoi heille keksineensä, saivat kuulla herjaustulvan, joka toisi kunniaa räävimmällekin kommunistijulkaisulle. Mainittua Saarta pitävät maalaisliittolaiset vaalipiirissämme heränäiskansalle syöttinä, jonka vaikutuksesta toivotaan näiden kokoomuksen liepeiltä maalaisliiton riveihin siirtyvän.

Mutta hyvät maalaisliittolaiset! Olette kai itsekin jo huomanneet, että syötti on huono, sillä körttiläiset ovat jo kauan epäilleet sitä "mädänneeksi" heidän keskuudessaan. Ei suuruuden nälkää potevilla kiipeilijöillä tahdo olla kannattajia. He pitävät miehen mittapuuna muutakin kuin yli korvien ulottuvaa räävitöntä suuta. Puolue, jonka ajatuksia mainitulla tavalla tulkitaan, saa tällaisilta konsuleiksi pyrkijöiltä osakseen karhunpalveluksen, sillä alkaahan jo ainakin porvarillinen kansa olla siksi valistunutta, ettei sitä sikamaisella puhetavalla narrata. Raakalaiskansain keskuudessa se kyllä täydestä käy, mutta Suomessa ovat jo sellaiset "Vernerit" harvassa joiden henki ja kehitys on raakalaispuheiden tasolla. Kuten sanottu ei tällaiseen syöttiin kukaan porvari tartu, päinvastoin se karkottaa niitä, jotka pyrkivät puoluetta lähestymään. Mutta kommunisteihin tällainen puhe vaikuttaa innostavasti, niille se on "evankeliumia", jota he eivät ole saaneet kuulla sittemmin kun Tabellilta paita riisuttiin. Kenties he tuntevat Saaren kanssa hengenyhteyden niin suureksi, että hänet eduskuntaan auttavat. Muuten Saarelle vielä hyvä neuvo: Riisu pois se pahoin rähjätty körttisi, sillä sen paikka on matonkuteena paljon arvokkaampi kuin peittämässä kansanliikkeen häpäisijän hartioita.

Körttiläinen.

J. k. — Jos nuttu on vielä akkain tarpeisiin annettavaksi liian hyvä, niin käytä sitä tallitakkina.

Sama.

Huomio, Sysmäläiset

Meille on sattunut valitettava erehdys, joka koskee Teitä. Saimme Teiltä joukon jouluonnitteluja, mutta kaikki eivät tulleetkaan julkaistuiksi. Pois jäi palstalta 23 nimeä. Tällaisia ikäviä erehdyksiä sanomalehdissä joskus sattuu. Ne eivät ole puolustettavissa, mutta pyydämme kuitenkin huomauttaa, ettei sysmäläisillä ole syytä suuttua, sillä vastoinkäymistähän meillä kansanliikkeen kannattajilla aina on ollut runsaasti. Se on arvatenkin se "laillisuus"-kaartilainen, joka oli pukeutunut herra Painovirhepaholaisen hahmoon ja käynyt kirjapainossa tekemässä kolttosensa sysmäläisille. Mikä lieneekään syntinne, sysmäläiset, että teille näin tapahtui?

Onnittelusta poisjääneet sikäl. nimet olivat seuraavat: Vilho Laine, Einar Lampinen, Fr. Lautaportti, Otto Lehmussaari, Arvi Leppänen, Väinö Lindqvist, Toivo Markkola, Hilja Markkula, Eino Markkula, Olga Naumi, Mikko Naumi, P. O. Niemi, Everd Oittinen, Lauri Oksanen, P. V. Pasanen, Väinö Peltola, Paavo Pohjola, Matja Rajasalmi, Vilho Rantanen, Liisa Schildt, Yrjö Schildt, Onni Schildt ja Arnd Siltala.

L a t o j a huomauttaa, että syy ei ole kirjapainon, vaan konttorin, joka näin on koettanut mukavimmin puhdistautua.

K o n t t o r i puolestaan ilmoittaa, ettei vika ole sen, vaan — toimituksen, joka otti korrehtuurit lukeakseen.

T o i m i t u s on pyytänyt meitä lausumaan, että latojan ja konttorin puheisiin ei ole uskomista. Ne ovat ennenkin olleet salaliitossa Painovirhepaholaisen kanssa, joka, kuten tunnettua, kuuluu vapaamuurariloosiin. Olisikohan syytä kysyä asiaa esim. vapaaherra von Bornilta?

Poliittista keskustelua

VIELÄ SANANEN KANSALLISSOSIALISMISTA

Viime kevääseen asti oli Saksassa se käsitys varsin yleinen, että kansallissosialistinen työväenpuolue on oikeistopuolue ja että sen taloudellisen ohjelman vahvasti punertavan sävyn tarkoituksena on vain vasemmiston voittaminen. Senjälkeen on kansallissosialistien tunnetun verolakiehdotuksen, Berliinin liikennelakon sekä eräiden muiden tapahtumain johdosta yleisessä mielipiteessä tapahtunut muutos sikäli, että nykyään t o i v o t a a n kansallissosialismin voitavan suhtautua mainitulla tavalla. Suomen yleinen mielipide näyttää valitettavasti olevan kehityksestä puoli vuotta jälessä.

Yhteiskuntaa säilyttävillä kansalaispiireillä ei tietenkään ole mitään aihetta vastustaa kansallissosialistien kansallisia pyrkimyksiä. Kuitenkaan ei sosialismin vastustajan mitenkään sovi asettua kannattamaan sosialismia edes kansakunnan puitteissa. Tärkeintä meille on mitä omassa maassamme tapahtuu, vähemmän tärkeätä mitä naapurissa, vaikkei sekään ole ilman merkitystä.

Että Saksankin kansallissosialistien taloudellinen ja yhteiskunnallinen ohjelma on eräs muoto sosialismia, tai ainakin osaksi sosialismia, siitä ei saata minkäänlaista erimielisyyttä olla olemassa. Se pistää esille jo heidän "muuttumattoman puolueohjelmansa" 25:stä pykälästä, mutta vielä selvempänä se ilmenee kansallissosialistisessa kirjallisuudessa. Sosialismiin tähtäävät vaatimukset esiintyvät niin jyrkkinä heidän ohjelmassaan ja ne muodostavat niin määräävän, oleellisen osan heidän kirjallisuutensa sisällöstä, että tarvitaan todellakin vahva annos hyvää uskoa, jotta voisi pitää niitä vain muodollisuuksina ja vasemmiston houkutuskeinoina. Valtavasti suurin osa Hitlerin kannattajista on kotoisin marksilaisuutta enemmän tai vähemmän lähelläolevista piireistä. Mitenkä kävisi kansallissosialistien vallan, jos he kokonaan unohtaisivat tämän puolen lupauksistaan, ja kuinka suuri osa heidän valtiopäivämiehistään mahtaisi siihen suostuakaan? Hindenburgin ehdot tarjotessaan hallitusta Hitlerille kuvastavat selvästi niitä epäilyksiä, joita Saksassakin on syntynyt kansallissosialistien tarkoituksiin nähden.

Edellisen kirjoitukseni tarkoituksena oli kiinnittää huomiota kansallissosialistien meillä heikosti tunnettuun taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen ohjelmaan. Siitä seuraavassa vielä muutama sana.

Hitleriläisten tärkeimmät taloudelliset vaatimukset voidaan alistaa kolmeen ryhmään:

1. Yhteiskunnallistuttaminen.
2. Autarkia.
3. Työvelvollisuus.

Työvelvollisuus tarkoittaa yhden vuoden työvelvollisuutta kaikkien kansanluokkien nuorille miehille ja naisille, "eikä minkäänlaisia vapauksia tai poikkeuksia myönnetä akateemikoille tai omistaville, jokainen saa ottaa lapion käteensä ja samalla tavoin palvella työllään kansakuntaa". Näin syntynyttä työarmeijaa käytettäisiin soiden kuivaamiseen, voimalaitosten rakentamiseen y.m., eikä se kilpailisi muiden työläisten kanssa, "jotka työskentelevät tariffipalkoilla" (?). Työvelvollisuuden periaatteeseen sisältyy m.m. myös "ansiottomien" tulomuotojen poistaminen.

Autarkia merkitsee kansallissosialisteille valtakunnan sekä taloudellista että poliittista omavaraisuutta ja itsenäisyyttä. Pyrkimys vaikuttaa kauniilta, mutta sen toteuttamismahdollisuuksista ollaan eri mieltä, ja arvovaltaisimmat taloustieteilijät nimittävät sitä utopiaksi.

Nämä kohdat eivät kuitenkaan vielä ilmaise kansallissosialismin sosialistista luonnetta, niin tutuilta kuin vaatimukset työvelvollisuudesta kuuluisivatkin marksilaisen kansankiihottajan suusta lausuttuina. Niitä ei tarvitakaan, sillä vaatimus yhteiskunnallistuttamisesta riittää tarkoitukseemme yksinäänkin. Sosialismin terävin arvostelija, Ludvig Mises, määrittelee sosialismin opiksi talousjärjestelmästä, jossa tuotannonvälineet, siis maa, koneet, tehtaat, liikennevälineet y.m., on otettu yhteiskunnan haltuun. Jos ainoastaan osa tuotannonvälineistä on yhteiskunnallistutettu, on sosialismi toteutettu ainoastaan osittain. Toisarvoinen seikka on, esiintyykö tällöin omistajana valtio, kunta tai jonkinlainen ammatillinen elin.

Kansallissosialistien lähimpänä vaatimuksena tässä suhteessa on kaikkien suuryritysten, kartellien, trustien, luottolaitosten y.m. yhteiskunnallistuttaminen sekä suurtavaratalojen kunnallistuttaminen. Myöskin vaaditaan lainsäädäntöä, jonka mukaan maaomaisuus voidaan pakkoluovuttaa tarpeen vaatiessa. Edellämainitun määritelmän perusteella voi jokainen itse päätellä, onko kansallissosialismi sosialismia, vai ei. Osakeyhtiöiden yhteiskunnallistuttaminen on myös oikeaoppisten marksilaisten mukaan "sosialistiseen yhdyskuntaan johtavan kehityksen luonnollinen lähtökohta" (Kautsky).

Kansallissosialistit väittävät ohjelmansa punaisena lankana olevan ajatuksen: yhteisetu ennen yksityisetua. Tämä on iskulause, jota hyvinkin monenlaatuiset kansankiihottajat ovat menestyksellä käyttäneet, mutta joka ei sisällä minkäänlaista ajatusta. Ohjelmansa "sydänkappaleeksi" he nimittävät vaatimustaan korko-orjuuden murtamisesta. Nämä molemmat lauseet on Hitlerin erikoisesta vaatimuksesta painettu ohjelmaan paksuilla kirjaimilla (!) (esim. G. Feder, Das Programm der NSDAP, München 1932, sivut 22—23). "Korko-orjuuden murtaminen" tekisi yksityisyritysten kannattavaisuuden mahdottomaksi ja johtaisi siihen, että ne olisi pakosta otettava yhteiskunnan haltuun, mikä lienee tarkoituskin.

Yhteiskunnallistuttamisen ja korko-orjuuden murtamisen seurauksena ei voi olla mikään muu kuin puoli- tai täyssosialistinen yhteiskunta, joka taas merkitsee samaa kuin mielivalta, sekasorto, kurjuus ja köyhyys. Nykyiset maailmanparantajat, kansallissosialistit mukaanluettuina, huutavat maailmalle, että nämä neljä tunnussana kuuluvat vallitsevan, tuotantovälineitten yksityisomistukseen ja yksityisyritteliäisyyteen perustuvan talousjärjestelmän karakteristiikkaan. Tämä huuto on saanut erinomaisen suurta myötätuntoa osakseen, sillä ihmisten mielestä nyt kerta kaikkiaan kaikki se, mitä heillä ei ole, on parempaa kuin se, mitä heillä on. Vain harva "porvarikaan" enää uskoo nykyisen yhteiskuntajärjestyksen etevyyteen, kaikki kilpailevat toinen toistaan mielettömämpäin "uudistusten" tekemisessä. Kuitenkin on juuri sivistyneistöönkin takertunut sosialismin itsetiedoton ihailu ja sitä seurannut säännöstelypolitiikka ajanut maailman nykyiseen ahdinkoon. Ainoata luonnollista talousjärjestelmää on kaikennäköisillä toimenpiteillä häiritty siinä määrin, ettei sen normaalinen toiminta ole mitenkään ollut mahdollista. Liberaalisen valtion aikana viime vuosisadalla on eurooppalais-amerikkalainen aineellinen ja henkinen kulttuuri saavuttanut kauneimmat ja suurimmat voittonsa.

Voidaan ehkä sanoa kansallissosialismin vastustajasta, ettei hän ymmärrä tuon voittoisan aatteen henkeä, ja siinä voidaan olla oikeassakin, jos kansallissosialistit todella unohtavat taloudellisen ohjelmansa k o k o n a i s u u d e s s a a n. Siitä on mielestäni kuitenkin toistaiseksi niin perin pienet takeet, että siihen on paras olla uskomatta. Saksalaiset ovat keskittyneet kansallisuuskysymykseen ja Versaillesin rauhansopimuksen kumoamiseen huomaamatta kansallissosialismin toisen puolen vaarallisuutta. Meille on mahdollista olla selvänäköisempiä. Ainoastaan vapaamielinen talouspolitiikka kykenee jälleen palauttamaan järjestyksen yhteiskunnalliseen elämään.

Reino Lithén.

Köyhälistön Lipunkantajat

Sasu Punanen.

Kyllä oli pirullisella tyylillä kriivaeltu joulunumero sen puolueen pää-äänenkannattajaa, jonka eräskin ohjelmapykälä kuuluu: "uskonto yksityisasiaksi". Ei näy Siltasaaren Sanomat pyrkivän tekemään tätä asiaa "yksityisasiaksi", ainakaan joulukiihoituksestaan päätellen. Sellaista joulurunoa kuin esim. kommunistirunoilija Diktoniuksen sen etusivulla ei lie nähty julkisilla palstoilla sitten patenteeratun kommunistilehdistön päivien. Ja samassa lehdessä, jonka etusivua jumalanpilkka koristelee, julkaisevat Helsingin kristilliset seurakunnat takasivulla pitkiä kirkollisia ilmoituksiaan, joista — huomattakoon — lehti saa maksun, Helsingin lehdet kun eivät julkaise kirkollisia tietoja ilmaiseksi niinkuin maaseutulehdet. Samassa lehdessä ilmoittelevat myös lukuisat firmat tuotteistaan, esim. kustantajat jopa uskonnollisista teoksistaan. Kuinka kauan tällaista politiikkaa mahtanee jatkuakaan?

S. Sos. Dem:n kiihoitussävyyn alkaa jo kiinnittää hiljalleen huomiota porvarilehdistömme valppain osa. Niinpä sen joulunumeroa ihmettelee m.m. Pohjois-Pohjan (kok., Kemi) alakerturi parodioiden puolestaan vastapainoksi Sasu Punasesta seuraavat sattuvat näkemykset:

"Kyhättyään jokapäiväisen kiihoitusartikkelinsa, jossa hän nyt erikoisesti käsitteli köyhän kurjaa joulua, porvarien verenhimoa ja petomaisuutta, lapualaishulikaanien aiheuttamaa pulaa ja työttömyyttä, nousee Sasu Punanen työpöytänsä äärestä, ottaa nurkkapöydältä lasin, kaivaa pöytälaatikosta pullon White Horse-viskyä ja sekoittaa itselleen kaksinkertaisen grogin. Kulauttaa sen avaraan kurkkuunsa, maiskuttaa, röhähtelee tyytyväisenä, sytyttää aidon havannasikarin (hinta à 10 mk.), vetää hartioilleen avaran piisamiturkkinsa ja poksastelee suuri ihramaha hyllyen Sirkuskadulle, missä jo aikaisemmin tilattu loistoauto odottaa. Helpotuksesta huoahtaen heittäytyy hän auton pehmeälle takaistuimelle vaipuen tyydytyksen tunteen aiheuttamaan puolitylsyyteen. Olihan hän täyttänyt n.s. velvollisuutensa, josta työstä Suomen köyhälistö maksaa hänelle hyvän joukon toistasataatuhatta markkaa vuodessa ja kustantaa hänelle loistolokaalin Helsingin hienoimmassa kaupunginosassa.

Ryysyköyhälistön edustaja saapuu kotiinsa, missä kristallikruunujen häikäisevä loiste heijastuu lasiliukkaasta parketista. Ruokasalin pöydällä odottaa mahtava joulupäivällinen ja tarjoilupöydällä helmeilevät ruokahalua kiihoittavat "snapsit", konjakit ja shamppanjat ..."

Tähän ei olekaan mitään lisättävää. Henkilökuva sattuu naulankantaan. Mutta sallittaneen kaiken laillisuuden nimessä sentään ihmetellä, kuinka kauan suomukset kansan silmillä saavat pimittää järjennäköä. Luulisi edes tällaisen ahdistuksen ajan jo pudottavan pois näitä suomuksia ja paljastavan "ryysyköyhälistön" asianajajain meiningit kaikessa alastomassa karvassaan. Puhukoon siitä puolestaan myös ylläoleva karrikatyyripiirros.

Lapualaisnaamoja

Lakeuden Sanalle esittää

T. Takakoipi

Esittäjän syvämielinen alkulause kuuluu seuraavasti: Ja katso! Lukuunottamatta aateliskätilöä från Sarvilahti, tuntee suuri meikäläinen yleisö tunnetuimpia lapualaisia sangen huonosti. Lukuunottamatta niitä, joita laillisuuden hunajaan kastetut lehdet ovat vähintäin sellaisina Luciferin ottopoikina esittäneet. Otammekin siis vapauden ilman painokanteita esittää muutamia "naamoja". Tämä siinä tarkoituksessa, että kun laillisuuden ritareille sattuu lapio- ja heinähankomuilutuspuuska à la Kauhava, tuntevat. Siksi myöskin lyhyt esitys. Ellei riitä, antavat paikkakunnan maalaisliittolaiset tietoja lisää niin paljon kuin kukin tahtoo. Erehdys siis mahdoton. Ensiksi annamme kunnian lapualaisille "roistoille" itse pääkallonpaikalla, Lapualla.

1. Muilun Jussille

annamme ensimäisen vuoron, jonka hän on jo "kielimiehenäkin" ansainnut. Onhan hän rikastuttanut sanastoamme H. S:n vaihtajan Ernst Lampénin l. Iso-Keisarinkin kielikorvaa kutittaneella mainiolla verbillä (muiluttaa).

Tämä Jussimme on, se sanottakoon heti näin aluksi, sangen kukoistava vanhanpojanplanttu. Oikea, ihana kaktus, "yön kuningas". Patenttilailliset neitoset saisivat hänestä suuren kohteen ihanaan käännytystyöhön. Emme takaa kyllä sitä, tulisiko Jussista proselyytti. Sopii koettaa. Jussi on heilunut asialla auroin, miekoin, moukarein, autoin ja välistä hyvinkin terävin miettehin. On hipiältään punainen, mutta sydämeltään vitivalkoinen. Joka todistaa, ettei punaiseenvivahtavakaan ole aina pahasta. Kantaa körttivästiään korrektisti ja on ollut viime vuosina Kosolassa enemmän kotona kuin Vikki itse. Teon ja aatteen mies, hymyilevä ja moukareitten ja autojen erikoistuntija. Haaveilee kulkulaitosministeriksi, toivein järjestää silloin oikein suurmuilutus Siltasaarella ja muissa vaaleanpunaisissakin paikoissa. Lepäilee sitä varten auransarvissa ja lukee "Tekniikan voittokulkua". Musiikkimiehenä vähemmin tunnettu, mutta osannee silti toisilla laulattaa isänmaallisia lauluja. Omalla Fordilla ei Jussia voisi muiluttaa, kun se on tällä kertaa liiverissä, kumit tyhjänä. Varmimmin tavattavissa kotona tai Kosolassa.

2. Yrjö Lehtinen

Alkujaan tehty Jämsässä, vaikkakaan ei omaa tunnetun Jämsänäijän ominaisuuksia ainakaan autostajäämisessä. Vaikuttaa KOP:n Lapuan konttorissa prokuravaltuuksin. Ottamassa samat oikeudet erääseen neitoseen nähden, joten esiintynyt viime aikoina hyvin haaveellisena kirjoitellen rakkausrunoja pankkiaikanakin. Ymmärretään. Kuuluu moukarimiesten ritarikuntaan oikeudella lukea laillisuuslehtiä. Lapuan Rintamamiesyhdistyksen toimeliaimpia ja melko hyvä prosenttihiihtäjä. Opettaa suurta susikoiraa sotakoiraksi, nauttien tässäkin toimessaan yleistä luottamusta. Intelligentti ja pidetty "lapualaisroisto". Ei käytä tulipunaista kravattinauhaa, vain sinettilakan hän vaatii olemaan punaista. Pitää paljon 2 m. pitkistä nisupullista, jonka tähden pitää kuvalehtienkin mukaan nimipäiviään keskimäärin pari kertaa kuukaudessa hyvin vähin kutsuvierain (että saisi itse enemmän). Ei siis kokonaan vailla omanvoitonpyyntiä, joten edellytyksiä ministeriksi.

Sarja jatkuu.

Mustapartainen mies tietää pahennusta.

Motto: "— — — Ei ollut milloinkaan tiennyt, ettei Suomen itsenäisessä Tasavallassa yli 30 v. vanha, tumma pieni mies saa käyttää viiksiä".

"Lakeuden Sanalle" kirj. Kosti-Paavo.

Vanhapoika, joka elää maansydämessä, kaipaa kerran vuodessa kaupunkiin. Siinähän ei ole mitään pahaa, että pistäytyy pääkaupunkiin, näkee uuden mahtavan eduskuntatalon ja saa ihailla yleensä kaikkea kädestä suuhun elävän parlamentarismin saavutuksia. Ja tämä vanhapoika ei ollut kiinnostunut politiikkaan. Eleli vain omaksi huvikseen ja antoi niin toistenkin elää. Mutta sittenkin häntä varoiteltiin: "Elä mene Helsinkiin, sillä nyt on sisäministerinä v. Born ja sinun käy huonosti".

Ei totellut. Todisteli vain, ettei kuulu Lapuan Liikkeeseen, ei edes suojeluskuntaan, joten paperit on puhtaat.

Mutta entäs nimi, kyseltiin. Ajatella, että mies, joka on hivenen yli 30, pienikokoinen, tumma ja omaa mustat viikset, kirkkaalla päivällä astuu Kausalan asemalta 3 luokan vaunuun ja ajaa Helsinkiin. Kun lisätään, että mies kantaa nimeä Eerolainen, oli todettava, että kysymyksessä oli kylläkin uhkarohkea matka.

Mutta mustapartainen mies ei hellittänyt. Hän oli päättänyt käväistä Helsingissä. Mitä se kenellekään kuuluu. Ei suinkaan hallituksen arvovalta kärsi siitä, että maansydämestä tulee pääkaupunkiin mies, joka sivumennessään ihailee eduskuntataloa, istahtaa Fazerille, ostaa Stockman'ilta uuden kaulanauhan ja käy katsomassa äänielokuvaa. Niin, ei ainakaan luulisi.

Ja mustapartainen mies saapui onnellisesti Helsinkiin. Meni pieneen matkustajakotiin, tilasi huoneen ja lähti mittailemaan katuja. Stockman'in kulmassa tarkasteli häntä eräs puolinainen herrasmies uteliaana, toinen eduskuntatalon luona, kolmas Fazerilla j.n.e. Rautatieaseman ravintolassa tarkastelevat silmäparit yhä lisääntyivät — niitä istui pöydissä, niitä seisoskeli ja hermostuneesti käveli.

"Man, mitä tämä on", kysyi mustapartainen mies itseltään. Hän tarkasteli vaatteitaan, vilkuili peileihin ja kaikki näytti olevan kunnossa. Hän päätti päästä eroon painajaisista ja juoksujalkaa riensi ulos asematalosta, autoon ja ajoi asuntoonsa. Sen ovella jälleen tarkasteleva silmäpari. Miehemme hermostui. Mitä tehdä? Hän yritti saada tuttavia käsiinsä puhelimitse, mutta aina kuului vaan tuut, tuut — — —. Hän hermostui enemmän. Ja silloin painoi leveä kämmen käytävässä hänen olkapäätään ja karkea ääni virkkoi: "Olette pidätetty!"

"Mitä?" kysyi hermostunut mustapartainen mies, ja ihmeekseen huomasi, että joka ovesta, käymälänkin, työntyi esiin vaanivan näköisiä miehiä.

"Olette vanki", huusi eräs roteva mies ja kopeloi taskujaan. Toisetkin olivat hyvin tärkeän ja arvokkaan näköisiä.

"En ole vanki, olen vapaa mies" tiuski miehemme jo vähän äkäisenä. Kiivaana miehenä hän murahteli vihaisia sanoja ja tarkasteli kymmenkertaista ylivoimaa.

"Olette Eerolainen", hän kuuli sanottavan.

"Niin olen, mutta mitä se teitä liikuttaa", ärjyi miehemme.

Se liikutti. Pian oli mustapartainen mies Helsingin poliisilaitoksen sellissä ja katseli tähtiä ristikkojen lomitse.

— — —

Niillä minuuteilla soi erään suuren herran puhelin ja herra itse vastasi — ruotsinkielellä. Hänen kasvonsa kirkastuivat. Viimepäivinä monet surulliset uutiset olivat uurtaneet vakoja noihin jaloihin piirteisiin. Nyt ne loistivat tyytyväisyyttä. — Suuri uutinen, yksi kompastuskivi vieritetty pois tieltä — Eerolainen putkassa! Hän soitteli lempiystävilleen, tilasi parhaita ranskalaisia juomia ja lopuksi nukkui voittajan unta.

— — —

Kertomuksemme jatkuu.

Mustapartainen mies seisoi kolmen Suomen etevimmän salapoliisin edessä. Häntä käänneltiin ja väännettiin, punnittiin ja mitattiin. Hänen lihaksiaan tunnusteltiin. Häikäisevän sähkölampun valossa katsottiin silmiin ja välin kävelytettiin. Miehemme tunsi olevansa kuin markkinahevonen, jonka tarkastetaan hammasta ja vähän muitakin paikkoja. Lopulta suuri mies yritti vetää häntä viiksistä, mutta se oli jo liikaa.

"Irti kynnet", kiljui mustapartainen, "irti tai muuten teille käy huonosti".

Hänelle naurettiin. Mies miehen jälkeen, naisiakin, nuoriakin, kaikki miehellemme outoja, kävi mustapartaista katsomassa ja jokainen todisti:

"eS on hän. Se on tuo lievemies Eerolainen".

"Se on Kosti-Paavo, vanha tuttava, terve!"

Tämäntapaista kuuli mustapartainen ja kiljui vastaan.

"Nimeni on Oiva Ilmari Eerolainen, enkä ole lieve- tai muu sellainen mies".

Hänelle näytettiin suuret pinkat valokuvia. "Katsokaa! Tässä olette juuri päässeenä Vaasan linnasta, tässä istutte "Aktivistin" toimituspöydän takana, tässä parturituolissa j.n.e." — Lopulta otettiin esiin kaikkein tärkein, noin 15 cm. vahvuinen asiakirjanippu. Sieltä vilauteltiin vain papereiden kulmia tai näytettiin joitakin lauseita ja näyttäjät hymyilivät salaperäistä voitonhymyä ja virkkoivat: "Turha on kieltää. Me tiedämme kaikki". — Joku saapui puhelimesta ja sanoi mahtipontisena: "Selvä on; ei mitään epäilystä".

Oli tullut jo yö, keskiyö ja aamuyö. Yhä edelleen oli mustapartainen mies samassa hitsissä. Hän hikoili ja suuta kuivasi. Hänelle oli näytetty niin paljon kuvia, papereita ja todisteita, että jonakin hetkenä hän itsekin uskoi olevansa "tuo mörköilevä Koo-Pee". Miehemme oli tavallaan hypnotisoitu tajuamatta enää mitä ympärillä tapahtui. Näki vain kuin savuverhon läpi näiden suurten Shr. Holmesten hymysuin juovan kahvia makeiden leivosten kanssa ja tupruttelevan hienoja sikaareja. He puhuivat jotain 20 tuhannesta ja Kämpin juhlista sekä vekselien maksuista.

Aamu alkoi jo kajastaa, kun mustapartainen mies huomasi yht'äkkiä tilanteen muuttuneen. Hänelle tarjottiin tupakkia ja Holmesit olivat hyvin surullisia. Suuri rotevakin oli kuin kasaan lysähtänyt. Mustapartaiselle imarreltiin ja puhuttiin nyt, kuten tavalliselle ihmiselle:

"Sattui ikävä erehdys, mutta ei huoli puhua mitään tai nostaa juttua".

Toinen taas: "Maa kaipaa rauhaa (hyvin yleinen sanonta) ja kaikki tälläinen vain vaikeuttaa hallituksen asemaa j.n.e."

Kolmas: "Oma syynne, miksi olette kasvattaneet itsellenne viikset. Syyttäkää itseänne".

Mustapartainen ei puhunut mitään. Hän hoippui kuin olisi "vahvoja paloviinaryyppyjä" ottanut asuntoonsa ja nukahti. Seuraavana aamuna hän matkusti Kausalan asemalle istuen kyyryssä eräässä vaunun nurkassa. Hän oli lyöty mies ja huomasi hukkaan käyneensä koulua. Ei ollut milloinkaan tiennyt, ettei Suomen itsenäisessä Tasavallassa yli 30 vuoden vanha, tumma, pieni mies saa käyttää viiksiä. Kotiin päästyään mustapartainen mies oli vaiti, otti partaveitsen ja ajoi sileäksi leuan ja poskipäät.

"Mustapartainen mies tietää pahennusta", hän virkkoi kyselijöille.

UUDISTA TILAUS

Viime vuoden tilaajat saavat vielä tämän numeron. Sitten loppuu lehden tulo niille, jotka eivät ole uudistaneet tilaustaan.

1932—1933

Kiitämme asiakkaitamme kuluneen vuoden yhteistoiminnasta ja toivotamme heille

onnellista uutta vuotta!

KURIKKA:

JYLLINKOSKEN SÄHKÖ O.Y.

*

KURIKAN RUOKATAVARAKAUPPA, om. E. Kariluoto.

*

KURIKAN AJOKALUTEHDAS.

*

KURIKAN SÄÄSTÖPANKKI.

*

KURIKAN TURIS- JA PUKIMO O.Y.

*

LEHTOVAARAN KIRJAKAUPPA.

*

IISAKKI LOHIKOSKI.

*

T:MI B. TALLQVIST.

*

M. HISSA, Lohiluoma.

*

K. ANTTILA, Lohiluoma.

*

TUOMISEN TURKISVÄRJÄÄMÖ, Koivisto.

*

KOIVISTON KAUPPA O.Y.

ISOKYRÖ:

ISONKYRÖN KIRJAKAUPPA, K. V. Pispala.

*

ISONKYRÖN SÄÄSTÖPANKKI.

*

ISONYRKÖN O. K. R.L.

*

MATTI BLOMQVIST.

*

E. PUKKINEN.

*

OSAKEYHTIÖ KYRÖNPELTO.

*

MATTI RULLO.

*

MATTI RÖNNBERGIN PYYKKIPOIKATEHDAS JA PUUSORVAAMO.

ILMAJOKI:

ILMAJOEN OSUUSKAUPPA R.L.

*

ILMAJOEN MAANTUOTE O.Y.

*

ILMAJOEN SÄÄSTÖPANKKI.

*

VALOKUVAAMO ILKKA, SEPPELESITOMO JA KUKKAKAUPPA, RUUMISARKKULIIKE, om. J. V. Ketonen.

*

E. KESKIMÄEN NAHKURILIIKE.

*

ILMAJOEN APTEEKKI.

*

J. PELTOSEN LINJA-AUTOLIIKENNE.

*

URHO HONKASALO, Kellosepänliike.

*

ONNI JOUPPILA, Vaatetusliike.

*

PALON KAHVILA.

*

T:MI J. H. ROOSIN KIRJAKAUPPA.

ORISMALA:

M. KATILA.

KOURA:

KOURAN HÖYRYSAHA.

*

VENESKOSKEN NAULATEHDAS.

YLISTARO:

YLISTARON SÄÄSTÖPANKKI.

*

VANNAKSEN AUTOKORJAAMO JA KOULU.

*

YLISTARON TIILITEHDAS.

PERÄSEINÄJOKI:

PERÄSEINÄJOEN SÄÄSTÖPANKKI.

*

PERÄSEINÄJOEN OSUUSKAUPPA R.L.

*

ALEKSI RIIHIMÄKI.

TÖYSÄ:

NESTORI HAUTALA.

ALAJÄRVI:

J. A. JOENSUU.

KAUHAJOKI:

PAAVO ARONEN.

JALASJÄRVI:

JALASJÄRVEN SÄÄSTÖPANKKI.

*

ERNST RINTALA.

*

S. S. LAMMI.

*

JALASJÄRVEN KIRJAKAUPPA.

*

S. V. TUISKU, Jokipiissä.

KOKKOLA:

MATKUSTAJAKOTI TURISTI.

*

I. STENMANIN LEIPOMO.

VAASA:

MÄKELÄ JA VUORIKOSKI O.Y.

*

MIKKO NUPPOSEN HUONEKALULIIKE.

*

V. A. PAUNU, HATTU- JA TURKISLIIKE, Vaasa—Seinäjoki.

*

ALFA VAATETUSLIIKE, Commercen talo.

*

J. APPELGRÉN, KULTASEPÄNLIIKE.

*

P. APPELGRÉN-AUTERE, KULTASEPÄNLIIKE.

*

O. BELTZNER, MAKKARATEHDAS.

*

BERGLUND & YLKÄNEN OY.

*

MATTI ALANEN.

*

AB. KARL FAZER OY., (Edustaja R. Englund).

*

FAZERIN MUSIIKKIKAUPPA OY.

*

AB. HALLBÄCK OY., Kenkä- ja nahkakauppa, Sivuliike Commercen talossa.

*

S. LAITALA, KULTASEPPÄ.

*

AB. MARTIN EKSTRÖM OY.

*

STÅHL & C:O AUTOLIIKE.
Vaasan Autoservo Oy.
Vaasan Vulcano Oy.

*

TURVA, Maakauppiaitten Palovakuutus Oy.

*

VAASAN RAUTAKAUPPA O.Y.
Vaasa — Seinäjoki.

*

VAASAN SAIPPUATEHDAS O.Y.

*

VAASAN TALOUSKAUPPA.

*

O.Y. VALIOAUTO A.B.

*

VELLAMO, Vakuutus Oy.

*

SUOMEN VÄRI- JA VERNISSATEHDAS O.Y.

*

M. AALTONEN, Leipomo ja Kondiittoriliike.

*

VAASAN KUTOMO O.Y.

*

O.Y. VOLTAM.

KUORTANE:

J. PELTOKANGAS.

*

KUORTANEEN OSUUSKAUPPA R.L.

*

KUORTANEEN SÄÄSTÖPANKKI.

*

JUHO YLISELÄ.

*

KUORTANEEN KIRJAKAUPPA, om. H. Alamäyry.

*

L. KOKKILA.

ALAVUS:

ALAVUDEN KIRJAKAUPPA.

*

KULTA-, KELLOSEPÄN- JA SOITINLIIKE, J. E. Silvast.

*

K. J. IKKALA.

*

MARTINKOSKEN SAHA.

*

JOKIVARREN TALOUSKAUPPA.

*

H. HEMMINKI.

*

ALAVUDEN SÄÄSTÖPANKKI.

*

ALAVUDEN PUUNJALOSTUSTEHDAS.

*

ASIALAN KAHVILA.

*

SÄRKIKOSKEN MYLLY, om. Heikki Heikkilä.

*

E. PELTONEN.

TURENKI.

JANAKKALAN SÄÄSTÖPANKKI.

*

JANAKKALAN OSUUSMEIJERI.

*

OSUUSLIIKE SAMPO.

*

SALON SUKSI- JA KONEPAJALIIKE.

*

J. V. TALVITIE.

*

MAJATALO, H. Nieminen.

*

SÄHKÖ- & RADIOLIIKE SIRELIUS.

KANNUS.

MIKKO KOSKI.

*

KAARLO DAHLGRÉN.

*

KEMIKALIKAUPPA.

*

P. MARTTILA.

*

VIITALA & KORPELA.

*

PARTURILIIKE JA HOTELLI KANNUS.

*

J. STAUDINGER.

*

VILHO MERILÄINEN.

*

PAPERI- JA KOULUTARPEIDENKAUPPA.

*

NAHKA- JA KENKÄKAUPPA.

*

A. YPYÄ.

*

T:MI K. TILIKOFF.

*

KANNUKSEN VAATETUSLIIKE, (Om. Lyyli Tanttu).

V. SUHONEN, Kelloliike.
*
KIVISTÖN KAHVILA.
*
KANNUKSEN APTEEKKI, Uno Hobin.
*
KUKKA- JA SEPPELEKAUPPA, A. Näsmaan.
*
PARTURI- JA KAMPAAMO, Sylvi Stranius.
*
A. VIHANNAN KAHVILA.
*
KANNUKSEN AUTOKORJAAMO.

KÄLVIÄ.

M. E. MUURAISKANGAS.
*
T:MI S. OJANPERÄ.
*
M. RUNTUJÄRVI.

TURKU.
PAAVO ESKOLIN.

HELSINKI.
U. K. TUKIAINEN.

TAMMISAARI.

LINDHOLMIN KAHVILA.
*
BENGSTRÖMIN KENKÄKAUPPA.

LAPUA.

HERMAN AHON VAATTURILIIKE.
*
J. K. KUOPPALA.
*
J. M. VARTIO.
*
LAPUAN OSUUSKAUPPA r.l.
*
ESA HYYPPÄ.
*
LAPUAN SÄÄSTÖPANKKI
*
EINO HÄGGLUNDIN LEIPURILIIKE.
*
KIVITALON RUOKALA.
*
LANKILANKOSKEN JAUHOMYLLY.
*
LAPUAN KUMIKORJAAMO OY.
*
MAATALOUS-OSAKE-PANKKI.
*
LAPUAN KOTITYÖ.
*
LAPUAN KEMIKALIO, Elli Vikman.
*
LAPUAN HUONEKALUTEHDAS.
*
TIISTENJOEN SÄÄSTÖPANKKI.

SEINÄJOKI.

HOTELLI SEURAHUONE.
*
A. KOPISTO, MAALAUSLIIKE.
*
KOTIRUOKALA JA KAHVILA.
*
KUKKAKAUPPA VIOLA.
*
URHO NYGRÉN.
*
VARATUOMARI VILLE RAHKONEN.
*
ILMARI TALVITIEN ASIANAJOTOIMISTO.
*
SAARISEN AUTO- JA SÄHKÖKONEKORJAAMO, (AUTOKOULU).
*
NURMEN SÄHKÖLIIKE.
*
JOH. WALLENIUKSEN PANIMO.
*
SEINÄJOEN OSTO- JA MYYNTILIIKE, A. Perttu.
*
OSUUSKUNTA ITIKKA r.l.
*
T. LAAJANEN, VAATETUSLIIK
*
VARATUMARI LAURI JOUPPI.
*
HUGO KAIJA, Vilja- ja Siemenkauppa.
*
FRITZ HJ. KOKKO.
*
KOIVISTON AUTOLIIKE.
*
HEINOSEN VESITEHDAS.
*
SEINÄJOEN RAUTAKAUPPA.
*
ARTTURI KÄSTÄMÄN ASIANAJOTOIMISTO.
*
HAUTASEN KIRJAKAUPPA.
*
POHJOIS-SUOMEN SÄHKÖ OY.
*
ETELÄ-POHJANMAAN KIRJAKAUPPA.
*
LEMPI VIITASEN RUOKATAVARAKAUPPA.
*
RAVINTOLA "KESKUS."

KALEVA
Vielä muutamia päiviä klo 6,15 — 8
suurta huomiota herättänyt draama
„VAPAA SIELU"
Pääosassa Norma Schearer.

1 L. RAVINTOLA KESKUS
Seinäjoki, Valtionk. 15
Puhelin 301
Täydelliset ammatinharjoitusoikeudet.
ATERIOIKAA
viihtyisässä ravintolassamme.
Aamiainen 10—13. Päivällinen 16—19.
Kuukausiruokailijoille alennusliput edullisia.
Annoksia kaiken päivää.
Tunnetusti hyvää kahvia y.m. virvokkeita. Funkkiskabinetti kokous- y.m. tilaisuuksiin tilauksesta.
Ulkotilaukset toim. huolella ja nopeaan.

Tasavallan presidentin sotilaskäsky

Tasavallan presidentti antoi lauantaina seuraavan sotilaskäskyn:

Kiitän armeijan ja suojeluskuntain päällystöä, alipäällystöä ja miehistöä sekä kaikkia maan puolustusvoimissa palvelevia henkilöitä kuluneena vuonna suoritetusta, uskollisesta ja suurimerkityksellisestä työstä isänmaan puolustuksen hyväksi.

Ollen vakuutettu siitä, että Suomen puolustusvoimat tulevat alkavanakin vuonna hyvin täyttämään vastuunalaisen ja kunniakkaan tehtävänsä isänmaan palveluksessa, toivotan armeijan ja suojeluskuntain päällystölle, alipäällystölle ja miehistölle onnellista uutta vuotta.

Tasavallan Presidentti
P. E. Svinhufvud.

Puolustusministeri
Arvi Oksala.

Kommunisti

Karkun kunnanvaltuuston kokouksessa v.k. 30 pnä luki valtuuston puheenjohtaja nimismieheltä tulleen kirjelmän, josta ilmeni, että valtuutettu Armas Lehtinen oli toimihenkilönä kuulunut kommunistisena lakkautetun Suomen puuteollisuustyöväenliiton alaiseen osastoon ja katsoi hänen valtuusmiestoimensa päättyneeksi. Puheenjohtaja ei myöntänyt Lehtiselle enää puheenvuoroa ja ilmoitti kutsuvansa valtuusmieheksi toisesta samaan vaaliliittoon kuuluvasta äänestysryhmästä työmies Ville Suojasen, koska Lehtisen varamiehetkin olivat mainittuun lakkautettuun yhdistykseen kuuluneet. Valtuuston sosialistiset edustajat selittivät olevansa tyytymättömiä päätökseen ja ilmoittivat valittavansa asiasta.

— **Uusi kuva Aleksis Kivestä.** Kansan Kuvalehden uudenvuoden numeron kannella on Aarno Karimon maalaama kuva Aleksis Kivestä, jonka kuolemasta on kulunut 60 vuotta. — Arvi Järventaus kertoo muistelman Eino Leinon viimeisistä elinpäivistä. Y.m. y.m. Numeron hinta 2 mk. Koko vuosikerta 50 mk., Kotilieden vuosikerran ja Suomen kartan kanssa yht. 85 mk.

Autoresiinoihin

tarvittaisiin "trukkipyörät".

Tämänkaltaisen esityksen on kuulemamme mukaan joku aika sitten tehnyt joku asiantuntija, mutta ei esitys ole saanut lainkaan kannatusta, koska sitä on pidetty turhana. Asia ei kuitenkaan ole niin yksinkertainen. Sitä todistaa m.m. muutama päivä sitten sattunut, meille kerrottu, onnettomuus, joka tapahtui Vaasan varaston autoresiinalle Pihlajavedellä. Pohjoisvaihteella resiina nim. suistui, mennen aivan ympäri, sen johdosta, että akseli katkesi, ja siinä olleista pari miestä loukkaantui varsin pahasti. Onni onnettomuudessa oli, että auto matkustajineen ei sinkoutunut syvään monttuun, joka oli aivan ratavallin lähellä. Kuitenkin kaksi miehistä joutui sairaalaan, nim. varastojakson esimies Spjut, jolta katkesi solisluu ja kylkiluu, sekä liikemies Pekkanen Myllymäeltä. Muut mukanaolijat olivat puutavarakirjanpitäjä Nygren ja halkotarhanesimies Skog sekä piirityönjohtaja Bergroth.

Ehkäpä näin ammattimiesten mukanaolo on omiaan aiheuttamaan mielipiteiden tarkistusta sanottuun ehdotukseen nähden, sillä tässäkin autoresiina oli aivan uusi, joten sen puolesta ei mitään vikaa ollut.

Itsemurha

Lauantai-iltana tavattiin Turussa kuolleena asunnossaan Vaasasta kotoisin oleva maalari Toivo Inkiläinen. Hän oli hirttäytynyt pellinnuoraan. Mies oli n. 30-vuotias. Syytä tekoon ei vielä tiedetä, mutta lienevät syyt tavanmukaisia elämänhuolia. Inkiläinen oli naimaton, vaikka oli pitemmän ajan asunut yhdessä erään naisen kanssa.

Väkiluvun muutokset kaupungeissa

Viipuri nyt toisella tilalla.

Helsinki (+ 3,495) 245,236.
Vaasan suomal. (+ 186) 15,379, Vaasan ruotsal. (+ 83), 9,698. Yht. 25,077.
Pietarsaari (— 126), 6,440.
Jyväskylä (+68), 7,960.
Kokkolan suomal. (— 1), 3,322. Kokkolan ruotsal. (— 17), 2,662. Yht. 5,984.
Kaskinen (— 17), 1,798.
Kristiina (— 39), 3,228.
Lahti (+ 214), 11,055.
Heinola (+ 92), 2,103.
Kotka (+ 304), 17,336.
Turku (+603), 65,051.
Tampere (+250), 57,980.
Viipuri (+20,000), yli 82,000, johtuu esikaupunkien liittämisestä.
Lappeenranta noin 11,300.
Käkisalmi (+ 360), 3,915.
Savonlinna (+ 110), 7,071.
Sortavala + 10), 4,476.
Joensuu (+ 70), 4,719.
Kuopio (+ 60), 22,644.
Iisalmi (+ 18), 3,508.
Hamina (+ 68), 3,913.
Hanko (— 19), 7,944.
Hämeenlinna 8,883.
Loviisa (+ 54), 3,807.
Porvoo (+109), 6,379.
Oulu (+115), 24,395.
Raahe, (— 98), 4,177.
Tornio (— 37), 2,255.
Kajaani (+ 18), 7,461.
Rauma (— 26), 8,885.
Pori (— 19), 16,053.
Mikkeli (+ 110), 9,932.
Jyväskylä (+ 68), 7,960.
Uusikaupunki (— 1), 4,044.
Naantali (+ 21), 769.

— **Avioliittotilastoa.** Juuri ilmestyneen väestötilaston mukaan solmittiin vuonna 1931 kaikkiaan 23,836 avioliittoa. Keskiväkiluvun 10,000 henkeä kohden tuli siten 65 avioliittoa. Vastaavat luvut v. 1921 olivat 23,719 ja 70. Vähimmin solmittiin avioliittoja tammikuussa 958 sekä enin kesäkuussa 2,876 ja joulukuussa 3,022. Purkautuneiden avioliittojen luku oli 18,430.

RYSSÄ

haluaa myös nautakarjaa Kanadasta

Kun Suomikin nyt on siitoseläinsuhteessa Neuvosto-Venäjään, on mielenkiintoista seurata venäläisten kauppasuhteita ulkomaihin yleensä. Lauantainnumerossaan kirjoittaa Kauppalehti eräästä ajankuvauksesta:

Kuten lukijamme muistanevat, kerrottiin kuluvan viikon alkupuolella epävirallisena tietona, että Kanadan ja Neuvosto-Venäjän kesken paraikaa hierottaisiin kauppoja venäläisen öljyn vaihtamisesta kanadalaiseen nautakarjaan. Pääministeri Bennett dementoi tosin tämän uutisen virallisesti, mutta senjälkeen on Kanadan maatalousministeri eräälle tietotoimistolle ilmoittanut, että jutussa sittenkin on perää. Kauppaa ei tosin vielä ole lopullisesti solmittu, mutta neuvotteluja on käyty ja, mikäli tiedämme, on hyviä toiveita niiden päätymisestä myönteiseen tulokseen.

Sinänsä ei tässä vaihtokaupassa ole mitään ihmeteltävää. Kummempiakin on tehty; m.m. on eräs europpalainen valtio vaihtanut Etelä-Amerikassa suoritettavan sähköistysurakan — kahviin. J.n.e.

Mutta sikäli tuntuu esilläoleva kauppa jonkunverran oudolta, että muistaaksemme juuri pääministeri Bennett vaati Ottawan neuvottelujen yhteydessä Englantia sulkemaan rajansa venäläiseltä puutavaralta sillä perusteella, että Venäjällä käytetään vankityövoimaa. Nyt on Kanada itse näköjään valmis "lujittamaan kauppasuhteitaan" Venäjän kanssa. Orjatyövoimasta ei hiiskahdetakaan kun on kysymys omien tuotteiden vaihtamisesta sellaiseen tavaraan, jota Kanada tarvitsee.

Ja Englanti taas valmistelee paraikaa uutta puutavaran ostosopimusta Venäjän kanssa!

Jalasjärven katoamistapaus

Ei liene perää

Eräät lehdet kertoivat viime lauantaina, että Jalasjärvellä olisi sattunut katoamistapaus. Eräs Toivo Kantoniemi niminen mies nim. oli poistunut paikkakunnalta jo marraskuun 8 pnä eikä häntä senjälkeen ole tavattu. Tiedustelimme asiaa sikäl. poliisiviranomaisilta, mutta he lausuivat käsityksenään, että otaksuma miehen katoamisesta ei liene paikkansapitävä. Kantoniemi on näet kulkurimies, joka ennenkin on usein pitkiä aikoja ollut poissa paikkakunnalta. Otaksuttavasti nytkin siis on kyseessä vain tavanmukainen pitempiaikainen matka.

k.-järjestö.

Suojeluskuntajärjestön poikaosastojen talvitoimintakurssien piti alkaa tänään Jyväskylässä, ollen ne suunniteltu kestämään toista viikkoa. Lumettoman talven takia ne kuitenkin on täytynyt siirtää sopivampaan aikaan, joista lähemmin aikanaan ilmoitetaan.

Invalidieläkkeet.

Invaliidien uuden eläkelain mukaisia eläkkeitä ja eläkkeenlisäyksiä on hakenut määräajassa, vuoden loppuun mennessä, noin 2,500 henkilöä. Lauantaina oli viety kirjoihin jo 2,408 hakemusta, mutta postissa tiedettiin olevan vielä niin paljon, että luvun voidaan arvioida nousevan mainittuun loppusummaan.

Esimerkki

valtiososialismiin hurmaantumisesta

Saksimme Kauppalehden viime lauantainumerosta seuraavan mielenkiintoisen palan, josta nähdään, miten keskustalaiset monivirkaisuusmiehet seurustelevat "muunnetun totuuden" parissa:

Suomen kansan verorahoilla perustetun Veitsiluodon sahan tileistä on poistettu ainakin 73 milj. markkaa, kun saha muutettiin osakeyhtiöksi. Tätä huimaavaa määrää on pidettävä suoranaisena pääomatappiona, jonka lisäksi on otettava huomioon, että puheenaoleva valtion liikeyritys on kaikenkaltaisin etuoikeuksin kilpaillut yksityisten yritysten kanssa jaksamatta sittenkään tuottaa voittoa, kuten maamme parhaat tilimiehet ovat todenneet.

Mutta miten esittää metsähallituksen pääjohtaja, prof. A. K. Cajander tämän murheellisen liikehomman kehityksen? Hän selittää julkisesti, että "yhtiön tähänastinen lyhyt toiminta onkin sujunut erittäin hyvin"!

Tämä on jo sellaista totuuden muokkaamista, jota keskusviraston pääjohtajalta ei toki voisi odottaa, olipa hän valtiososialistisiin yrityksiin kuinka hurmaantunut tahansa. Suureen yleisöön sellainen pöty ehkä juuri uppoaa, mutta jokainen Veitsiluodon historiaa vähänkään tunteva liikemies tietää, ettei voida puhuakaan toiminnan sujumisesta edes kannattavasti silloin, kun yritys todellisuudessa ei ole tuottanut mitään, vaan päinvastoin vaatinut 73 miljoonan markan "saneerauksen". Ja puolueettomat asiantuntijat totesivat jo vuosi sitten, että "puhumattakaan siitä, että Veitsiluodon saha olisi tuottanut valtiolle voittoa, se ei todellisuudessa olisi voinut poistaa käyttöomaisuudestaan kuin 2½ %"!

Ruma juttu.

Herrat kauppiaat

Autatte pulasta Lapuan Liikkeeseen kuuluvaa rintamamiestä teettämällä **VARASTOHOUSUJA** à 12 mk. Hyvä työ.

A. Hakoniemi, Koskenkorva.

Pätevä kirjanpitäjä

ottaa pitääkseen liikkeiden y.m. kirjanpitoja kohtuushintaan. Os. Vapaudentie 35.

Rouva Hilja Laine.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: **Vilho Viita.**

Lehti ilmestyy joka maanantaiaamu.

Toimitus jo konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa Seinäjoen kirjapainon yläkerrassa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 10—16, sunnuntaisin klo 16—24.

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1933, Seinäjoen kirjapaino.